

מבית גילוי דעת

קרוב אליך

עבודת ה' ברוח חסידית

מכללה ירושלים

איכות תורנית - אקדמית - חינוכית

93%
מקבלים זכאות
מיד בסיום התואר
פי 2 מהמוצע
הארצי!

תואר שני בייעוץ חינוכי

- מסלול מקצועי להכשרת יועצים חינוכיים.
- כלים בייעוץ ברגישות תרבותית לחברה תורנית.
- התנסות מעשית במגוון בתי ספר בארץ, בליווי ובהדרכה מקצועית.
- פיתוח והתאמה למעגל החיים.

תואר שני

- #### ניהול וארגון מערכות חינוך בשילוב AI
- כלים פרקטיים ועיצוב זהות ניהולית
 - התנסויות במרכז הסימולציה החדשני לניהול
 - צוות מרצים/מנהלים המחובר לעולם השטח.
 - התואר פותח דלתות לתפקידי ניהול ופיקוח בשוק העבודה.

בשנה אחת!
(3 סמסטרים)

איזה תואר שני מתאים לך? תלוי בזהות האישית שלך!

בחר/י בתמונה שמשקפת את הטבע שלך

תואר שני

- #### בהוראת המדעים/המתמטיקה
- שילוב טכנולוגיות גבוהות וחדשניות.
 - הובלת תחום הוראת המדעים והמתמטיקה בישראל.

תואר שני

- #### בהוראת מחשבת ישראל ותורה שבע"פ
- העמקה תורנית בתושב"ע ובמחשבת ישראל
 - אפשרות לקבלת תעודה נוספת:
 - תקשורת מקרבת בליווי רוחני בזמן משבר
 - ביבליותרפיה במדרשי אגדה ולימודי קודש בהיבט טיפולי.

בשנה אחת!
(3 סמסטרים)

ליווי אישי לסיום כל החובות האקדמיים

מסלולים נפרדים לנשים ולגברים

מערך מלגות רחב ומותאם

יום לימודים שבוע בלבד

הכוון מקצועי בסיום התואר

מכללה ירושלים
איכות תורנית-אקדמית-חינוכית

יום פתוח
בדקה ה-90

12.9
כ"ו באלול

מדעי הטבע מעשי ומוחשי

תואר B.Ed בהוראת מדעי הטבע

ייחודי! מסלול מהיר
לתואר שני בהוראת המדעים

מותאם להתפתחות
בתחום המחקר

אווירה
תורנית

• מעונות סטודנטים שנה א' חינם •

ארוחה מלאה
ב-10 ₪

אפשרות שילוב
עם מדרשה

קרוזב אליך

מבית גילוי דעת

עבודת ה' ברוח חסידית

הגוש הזה, מה עושים איתו? מיכל וולשטיין מתים על הגמרא אהרן רזאל

ועל המדינות בו יאמר

נדדנו לשבדיה לשמוע על אנטישמיות, חזרנו עם שיחה חסידית מפעימה

ניצוצות נפדים בגואה מיכי יוספי סעודה בבית המשפט הרב אייל ורד

אופס, שוב החלקתי על קליפה.

התוועדות עם הרב ג'ייקובסון

את יכולה לענות את העולם

עו"סיות לטיפול בנשים ונערות לאזור ירושלים

דרושות

דרישות התפקיד:

- רכב חובה ונכונות לנסיעות • 75% משרה - 30 ש"ש • ניסיון ביישוג - Reaching Out
- שעות גמישות ואפשרות לעבודה מהבית • הדרכה צמודה • תנאים מעולים למתאימות • צוות מקסים

מחפשים את הטובים ביותר!

ליום כיפור בבסיסי צה"ל ברחבי הארץ
דרושים משפחות צעירות / יחידים ובחורים

< עדיפות לקבוצות בחורים או משפחות להשלמת מניין > תודעת שליחות
< בעלי יכולת בין אישית גבוהה > ידע תורני > ניסיון בדיבור מול קהל
< כריזמה > חזנות וקריאה בתורה

חושבים שאתם מתאימים?
סרקו את הברקוד
וענו על השאלון המצורף

או שלחו לנו מייל mmf@mmf.org.il

פרסומי ישראל

ויאתי כל לעבדך

חזקט!

בסדרת 'אהלי הלכה'
מבית מדרשו של
הרב יעקב אריאל שליט"א

ימים נוראים
סוכות

בשפה ברורה ומאירה

מבצע!
2 ספרים
ב-60 ש"ח
כולל משלוח!

להזמנות:
machon@toraland.org.il | 08-6847325
www.toraland.org.il | או סירקו את הברקוד
לקנייה מרוכזת צרו קשר: 052-7710462

**התאספנו שם לארוחה משותפת,
כשהמשימה שלקחתי על עצמי
הייתה, כמו בתקיעת שופר, קודם
כל להשמיע את הסיפור בקול.
חשבתי אז שזאת דרך לפדות
ניצוצות שהיו שבויים באותו מקום.**

אני יודע שישנו בודאי!

של מרגליות.

בת המלך שאבדה היא משל לנשמה שירדה לעולם הזה, והמשנה למלך הוא האדם שמחפש את מקומה, בעומק פנימיותו. היהודי מקבל מסר מהנשמה, לחפש ולמצוא אותה אי שם. הרבה פעמים בן אדם יוצא למסע האישי שלו, ואנשים מסביב, אולי אפילו כאלה שהם גדולים ומרשימים, מייאשים אותו. אדם עמל לגלות את הדרך בעבודת ה' שתדבר אליו, או למצוא את הזיווג שלו כמו שנפשו מבקשת, ותמיד ימצא מי שיחליש את הרצון שלו. רבי נחמן מספר לנו, שלאדם כדאי לתת אמון בקריאה הפנימית של הנשמה.

בהקשר לזה, קיבלתי פעם מסרון קצר מחברי היקר הרב יהושע וידר שליט"א, שהמילה 'אישי' היא ראשי תיבות של המילים 'אין שום יאוש'. המילה 'אישי', מוסיפה עוד עניין, כי היא ראשי תיבות של המילים של המשנה למלך: 'אני יודע שבוודאי ישנו' (אמנם בנוסח של הסיפור המילים כתובות בשינוי קל מראשי התיבות האלה, אבל העיקר הוא הווארט, גם אם יש שינוי של אות אחת או שתיים...). במקום שאין אנשים צריך להיות אי"ש, כלומר: גם אם כולם סביבך התייאשו, אתה תמשיך ותאמר שאין שום יאוש! תזכור כל הזמן את הגעגוע והתקווה. תהיה מנהיג, ותאחז באיכות הפנימית הזאת שתמיד כדאי להמשיך להתגעגע ולבקש. בנוסף, תהיה 'אישי', ותפעל מתוך מודעות של: "אני יודע שבוודאי ישנו".

לאיזה שבט אתה שייך?

במקום אחר, רבי נחמן מדבר על כך שיש שלוש סיבות ראשיות לריחוק מה' יתברך. הראשונה היא, שלאנשים אין התעוררות. הסיבה השנייה היא, שהם לא יודעים מה הנתב האישי שלהם בעבודת ה'. והסיבה השלישית היא, שגם אם הם יודעים מהו אותו נתב, הנתב שלהם סגור. במאמר מוסגר נוסף, שרבי נחמן אומר שיש מ"ט נתיבים שונים לעבודת ה'. לא רק שיש מ"ט מדרגות לעלות, מדרגה אחרי מדרגה, אלא יש גם מ"ט אופציות לרוחב, של דרכים בעבודת ה'.

בכל אופן, כשפוגשים אנשים שמייאשים אותנו מהאופציה למצוא את הנתב שלנו בעבודת ה', אסור לשמוע להם. חסידים אמרו על הפסוק: "חושך שבטו שונא כנו", שהכוונה היא לאבא שמונע מהבן שלו לזהות לאיזה שבט הוא שייך, ולא מאפשר לו לצאת המסע הייחודי שלו. על שלושת הגורמים המייאשים הללו - חוסר התעוררות, אי ידיעת הנתב האישי, והחסימה של הנתב אחרי שידעו מהו, אומר רבי נחמן שהם נמסים בפני אמירת תהילים.

חברים יקרים! אם תשאלו מה הם שיעורי הבית מכל מה שדיברנו, הרי שהעיקר הוא לתת אמון בקול הפנימי שהנשמה משמיעה. יש לה געגוע, ואסור לכבות אותו. צריך להתגבר על כל המבלבלים והמייאשים למיניהם, ולהמשיך לרצות ולהתגעגע. בסופו של דבר, יום אחד הנקודה הפנימית תתגלה. אסיים בברכת "אני יודע שבוודאי ישנו" ו"אין שום יאוש". על דרך החידוד, אפשר גם לחבר את המילה 'אישי' למילים שפותחות את פרק התהילים של חודש אלול: "לְדָוִד, ה' אֱוִי וְיִשְׁעִי". אז אמנם ב'ישעי' יש ע' במקום א', אבל אני מקווה שתהיו גמישים ותראו איך המילים האלה שייכות לעניין אחד, ו'אני יודע שישנו בוודאי' יביא לישועה גדולה. לחיים!

שלום חברים! ראיתי פעם מימרה מיוחדת של רבי חיים מאיר ה'אמרי-חיים' מוויז'ניץ. הוא סיפר שר' שמלק'ה מניקלשבורג אמר שיש דבר אחד שיהיה חסר לו בעולם הבא. זה דבר שקיים רק בעולם הזה - חודש אלול. התשובה של חודש אלול, זאת איכות שזוכים לה רק כאן על הארץ ולא בעולם האמת. לימי המועדים הקדושים יש איכות שמיימית שאסור לפספס, וראוי שנייקר אותם מאוד.

אתם בוודאי מכירים את המעשה הראשון בסיפורי מעשיות של ר' נחמן מברסלב - מעשה מאבדת בת מלך. רבי נחמן אומר גם באופן כללי על סיפורי מעשיות, שיש בכוחם לעורר אדם משינה של שבעים שנה. המספר שבעים בא לתאר זמן של תקופת חיים, שאדם עלול לישון את כולה.

במעשה מאבדת בת מלך ישנו פתיח של רבי נחמן, שאמר משפט אחד לפני תחילת הסיפור. המילים של הפתיח אומרות כך: "עֲנֵה וְאָמַר: בְּדֶרֶךְ סַפְרֵי מַעֲשָׂה, שְׁפָל מִי שֶׁהָיָה שׁוֹמֵעָה, הָיָה לוֹ הַרְהוּר תְּשׁוּבָה". ולפני שנים רבות, כשלמדתי את המעשה הזה עם הרב בזנסון שליט"א, הוא הראה לי שאפשר לדייק מהמילים של רבי נחמן שיש עניין דווקא לשמוע את הסיפור. כמובן אפשר גם לקרוא סיפור, ויש ערך גדול לקריאה הזאת, אבל שמיעת הסיפור היא במדרגה יותר גבוהה.

בתקופה שבה שמעתי ממנו את הרעיון הזה, הייתי עסוק בפעילות של הבית היהודי בהודו. במסגרת הפעילות הזאת, נסעתי כמה ימים לאחד מכן לאיזה חוף בגואה שבהודו. בחוף הזה היה אתר של פעילות, שהתכנסו אליו ישראלים רבים. התאספנו שם לארוחה משותפת, כשהמשימה שלקחתי על עצמי הייתה, כמו בתקיעת שופר, קודם כל להשמיע את הסיפור בקול. חשבתי אז שזאת דרך לפדות ניצוצות שהיו שבויים באותו מקום. פשוט להקריא את הסיפור בקול, בלי לבאר ובלי להסביר כמעט כלום. המשימה הצליחה ברוך ה', והייתה שם הרגשה של אור מיוחד שנכנס ללבבות בזכות הסיפור של רבי נחמן. באמת בעקבות אותו אירוע חד פעמי התפתחה פעילות באותו מקום, שנמשכה לאורך כמה שנים.

שלושה ענקים ואי"ש אחד

במעשה מאבדת בת מלך מסופר על בת המלך שהלכה לאיבוד, ובעיקר על המשנה למלך שיצא למסע ארוך של חיפושים כדי להשיב את הבת האובדת אל בית אביה. במשך שנים הוא מחפש, מוצא ומאבד אותה שוב, עד שיום אחד היא משאירה לו מכתב שנכתב בדמעותיה על גבי מטפחת, שיחפש אותה במקום שנקרא "הר של זָהָב ומְבָצֵר שֶׁל מְרַגְלִיּוֹת".

בעקבות המכתב, המשנה למלך מחדש את החיפושים, ולאחר שכבר עבר בכל העולם המיושב הוא יוצא למסע חיפושים במדבריות, שם הוא פוגש שלושה ענקים שנראים אנשים מרשימים מאוד, וכל אחד מהם בתורו מנסה למנוע אותו מהמשך החיפושים. הם אומרים לו כך: "רְאֵה שְׁשֻׁטוֹת סָפְרוּ לְפָנֶיךָ! אִם תִּשְׁמַע, שׁוֹב לְאַחֲרֶיךָ, כִּי בְּוַדַּאי לֹא תִמְצָא, כִּי אֵינְנוּ בְּעוֹלָם!" המשנה למלך לא מוותר. מתוך ככי עמוק הוא אומר להם: "אֲנִי יוֹדֵעַ שְׁיִשְׁנֵנוּ בְּוַדַּאי!" בסופו של דבר, הבכי שלו נושא פרי והוא מגיע למקום המבוקש, הר של זהב ומבצר

"זראוי לכל ירא א-לוקים למעט בעסקיו...
זלהתעסק בדרכי התשובה וכשרון המעשה"
(שערי תשובה לרבינו יונה)

שבת אלו כאל

עשרת ימי תשובה לאנשי מעשה בישיבת רמת-גן

רביעי וחמישי, ה'ו' תשרי (20-21.9)

15:00 תפילת מנחה בהיכל הישיבה
בהשתתפות הרב **יעקב אריאל** שליט"א
הרב **יהושע שפירא** • הרב **בן ציון אלגאזי**
הרב **דוד דודקביץ** • הרב **אריה הנדלר**

מחכים לכם!
ישיבת ההסדר רמת-גן

בשיתוף המחלקה לתרבות תורנית ר"ג

ל"ז מפורט והרשמה באתר הישיבה
ההשתתפות ברישום מראש
YRG.ORG.IL

כאן מת רש"י

עת נכנסתי בפעם הראשונה לשיבת 'שלום רב' בצפת, עסקו בפרק 'חזקת הבתים'. היו אלה ימים קסומים, בהם למדתי עם יהושע הצייר המסתורי והתאהבתי בעולם הלימוד.

כבר בדף השני קרה דבר מפתיע. העפתי מבט לטור של רש"י ומצאתי בו כותרת זעירה: "עד כאן פירוש רש"י זצ"ל, מכאן ואילך פירוש רבנו שלמה בן מאיר", הלא הוא הרשב"ם, נכדו של רש"י. בצד הדף מובא נוסח ישן: "כאן מת רש"י ז"ל". מילים מרגשות... לא בביתו, לא על מיטתו, לא בבית הרפואה. כאן - על דף הגמרא. "זאת התורה אדם כי ימות באוהל". זאת הגמרא, אדם כי ימות על הדף.

נזכרתי במורה לכינור מילדותי שסיפר לי על - להבדיל בין קודש לחול מרש"י הקדוש - הכנר הגדול, פגניני, שהיה מנגן בהתלהבות עד כלות... בזקנותו נדם לבו באמצע קונצרט, וכך צנח על הבמה והצלילים עוד מרחפים באולם.

גם המלחין באך סיים את חייו באמצע כתיבת יצירתו האחרונה. אותם תווים קטועים עדיין מודפסים בכל ההוצאות, וכתוב שם "כאן מת באך". וכך אני, שגדלתי על המוזיקה ואהבתי מלחינים גדולים שחיו חיי יצירה בהתמסרות, פגשתי ברש"י שלא הספיק לסיים את פירושו, לא עשה 'ערב השק' חגיגי לספר החדש ולא פרש לגמלאות. כל חייו התמסר לעשייה שלו ששינתה את עולם התורה, והלא אי אפשר

כאן מת רש"י. לא בביתו, לא על מיטתו, לא בבית הרפואה. כאן - על דף הגמרא.

לדמיין את הקשר שלנו לתורה בלי העדשה המיוחדת של רש"י. קראתי פעם ויכוח בין שני אנשי רוח. אחד אמר שבשביל להספיק משהו גדול בחיים, באמת, צריך לחיות שלוש מאות שנה. השני חלק עליו וטען: מי שעשה או יצר משהו גדול בחיים, הגיע לזה כבר בצעירותו. אלא שהצדיקים האמיתיים הם כמו מעיין, הם ממשיכים לנבוע, לגדול ולגדול כל ימיהם.

כששאלו את ר' שלמה'לה איפה הוא גר, הצביע לשמים. התפלאו: "בגן עדן?" "לא" ענה, "במטוס!" כל חייו טס ממקום למקום, מניגון לניגון, מיהודי בדרום אפריקה ליהודי במוסקבה... היכן נפטר? במטוס. באמצע ניגון.

פעם נסעתי לווינה, להופעה בקהילה היהודית. שם בווינה, 'בירת התרבות' הסנובית, מצאתי על הבניינים המפוארים לוחות אבן קטנים עם כיתובים בסגנון: "בבניין זה הלחין מוצארט את הסימפוניה שלו..." זוהי גאווה. נכנסתי לבניין הקהילה וקיבל את פני נחמיה, מוותיקי העיר. "הכרת את קרליבך?" שאל. "דע לך שבבניין הזה הלחין ר' שלמה'לה את הנוסח המפורסם להבדלה". התחלנו לזמזם "המבדיל בין קודש לחול, בין ישראל לעמים..."

נסיים בחידה: מי היה הראשון שלמד חומש עם רש"י? אבא שלו! כשלקח את רש"י הקטן ל'אבות ובנים'... כאן נולד רש"י.

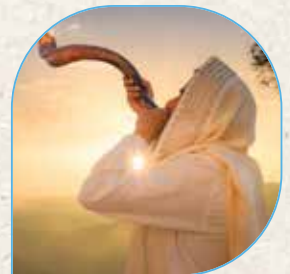

תפילות יחד

ביום הכיפורים המתקרב, תקיים עמותת דרך עמ"י תפילות המוניות ברוב עם ברחובה של עיר אם אתם אנשים חדורי שליחות ומאור פנים בואו לארגן ולהוביל

מוקדי תפילות בכל הארץ במרחב הפתוח

למעוניינים בשיתוף פעולה

העמותה תספק תשתית סיוע ומעטפת ארגונית

סרקו את הברקוד:

לפרטים נוספים: חן 054-6396944 | chen@amiway.org.il

גוש חוסם

‘אלול’ בארמית – חיפוש.
מה מחפשים?
דרך.

מעבר.
מחילה.

דרך מאיתנו אליו.

דרך מאיתנו אלינו במקומות שחטומים בנו.
דרך במקומות בהם אנחנו עצורים ולא
זורמים.

דרך במקומות בהם משהו לא זורם בנו, דרכנו.
מאיתו אלינו, מאיתנו אליו.

מאיתנו לעולם.

מקומות בהם אנחנו לא מחלנו לעצמנו, משהו
שעשינו בגיל צעיר והרגשנו איתו רע. ונעצרנו
שם, משהו לא הרגיש ראוי לקבל את כל
השפע הטוב שמחכה להגיע אלינו. משהו
מרגיש אשם.

במקומות האלו נוצר גוש חוסם דרך, כזה
שהדם עובר בו בקושי. שם יצרנו לעצמנו
עם השנים דרכים עקיפות, כי בכל זאת רצינו
לחיות... משם נוצרה ייחודיות כזו שלנו,

כמו לעץ שגדל ליד גדר וצריך לפלס לו
צורה מיוחדת כדי להגיע לאיזו פיסת שמש
שבזכותה יצליח להביא פירות.

הגוש החוסם הזה...

צרכים לדעת להגיע אליו, להודות לו על
הייחודיות שהוא יסד בי ולתת לו ללכת. זוהי
העבודה שצריך לעשות על מנת להיות מוכנים
לראש השנה, ליום בו נכתב לנו כמה שפע
נקבל, זיווג, ילדים, פרנסה, בריאות. עלינו
להכין כלי שלם, כלי נושם, כלי שמבקש
להתמלא כולו.

בחודש אלול יש כוח מיוחד שעוזר למצוא
ולסלוח. למצוא את העוונות שלנו, את חוסר
המחילה שלנו ולשחרר... “המצא לנו מחילה”
- מחילה דרכה נזחל ונמצא דרך בתוך הגוש
הזה, כזו שתרחב עד שלא יישאר יותר גוש.

אם זוכרים אתם איזה מקרה כזה בתור ילדים:
מסטיק שלקחתם ללא רשות מהמכולת...
משחקי רופא חולה... הצצה אסורה ביומן
של האחות הגדולה... וגם דברים גדולים
יותר או קטנים יותר...

עצמו את העיניים, ראו את הסיטואציה, וגשו
אתם - הבוגרים של היום - אל הילד הקטן
הזה שטעה בדרך ומרגיש עכשיו נורא, ודברו
איתו בנועם. תבינו את התחושה, תחבקו,

תסבירו שזה קורה, אנחנו בני אדם, ודברו
איתו על כך שיש תשובה בעולם. אם זה
באמת משהו שצריך להשיב, אפשר לעשות
זאת גם אחרי שנים על ידי נתינת צדקה. אם
זה סליחה - ניתן לבקשה. ואם זה דבר שקרה,
והוא טבעי, וצריך רק להעביר את התחושה
הקשה, עזרו לו לסלוח.

ואם המקרה קשה יותר... תתפללו למחילה,
שלכם, כי ה' סולח תמיד.

“מי האיש הירא ורך הלבב” - “ירא מעבירות
שבידו”. צדיק כזה שירא מעבירות שבידו,
למה שהוא לא יצא למלחמה??

כי אין הוא מאמין בכוח הסליחה של הקב"ה.
ומי שרואה בו קשה לסלוח, לא יכול לראות
אותו תמיד בערך, תמיד לצידך. ולכן עדיף
שעד שיתקן את תפיסתו זו - שלא יצא
למלחמה. כי מה שאנחנו מאמינים בו -
פועל עלינו. ומה הוא רחום, ומוחל וסולח
- כך גם אנו.

וכדברי הרב קוק זצ"ל: “להיות מאמינים
בקלותה של תשובה”.

מיכל וולשטיין M.A.

יעוץ ואימונים אישיים לרווקים ולימודי תעודה
למאמנות מרווקות לנישואין

בס"ב

מחשבת מסלול מחדש?

אחרי צעד או שניים בקריירה שלך, את רוצה
משהו אחר, משהו לנשמה...

הרשמי עכשיו למסלול הסבת אקדמיות לסיעוד
בבי"ח לניאדו!

השמה חידית בעבודה למתאימות

מלגות למתאימות

*הפתיחה תלויה במספר הרשמות והמתקבלות לתכנית

לפרטים נוספים, להרשמה ולתיאום ראיון קבלה:

www.laniado.org.il | 09-860-47-78

בית הספר האקדמי
לסיעוד ע"ש טסלר
מרכז רפואי צאנז - לניאדו

פזירה

שדרות של גאונות

אורי צוקר, ישיבת נב חדש, שינה

ברוכים הבאים!

הגעתם לסיור המודרך של מחלקת כיסוי, כאן קורים הדברים האמיתיים. אתם מוזמנים להיכנס.

מתאהבים באוכל.

ואוכל זו רק דוגמה אחת. זה נכון עם כסף, קשרים לא בריאים בין אנשים, כבוד, אטרקציות וכו' וכו'. פשוט גאוני.

הסוד הגדול הוא שאי אפשר באמת גם וגם. לאהוב את המציאות המדומה מגיע בהכרח על חשבון המציאות האמיתית, על הקשר עם ה'. אבל אנשים לא יודעים את זה, הם באמת מדמיינים שזה הולך ביחד. וזו, רבותיי, הגאונות במיטבה. פשוט גאונות.

ועדיין זה לא מספיק. מה אם הם יתעוררו יום אחד ויגלו את התרמית? בדיוק לצורך העניין הזה הקמנו את האזור הזה, כאן מלפנים. האזור הזה סודי, רק לאנשים עם סיווג או לאח"מים כמוכם יש אישור גישה. במחלקה הזו יוצרים שכבה סמיכה ודביקה של לכלוך שגורמת ללב להפסיק להרגיש דברים שבקדושה.

או, אתם בטח שואלים איך עושים את זה? תקשיבו טוב. כל פעם שמישהו עושה משהו נגד רצון ה' הוא בעצם משתמש בחומר הזה ומכסה לעצמו את הלב באיכס. אחרי הטיפול המסור שלנו אין לו כבר סיכוי.

הכי טוב זה עבירות ממש, דברים כבדים כאלו. אבל גם סתם התעסקות בעולם שהיא לא נטו בשביל ה' עוזרת.

בקיצור, אחרי כל הטיפול הזה אפשר להיות בטוחים ששום דבר לא יצא החוצה.

לחדר הזה אין אישורי כניסה, אפילו לא בשבילי, כאן אנחנו מסיימים.

הוא הלך, המנהל המעצבן, נשארנו רק אנחנו.

מסקרן אתכם לדעת מה יש מאחורי הדלת? תנו לי להכניס אתכם. כאן נמצאת התכלית של המפעל, אפילו המנהל הפיקטיבי לא מכיר אותה.

ה' לא שם אותנו כאן כדי שנשתה מיץ ונשתוף, הוא רוצה שנעבוד, ונעבוד קשה. בשביל זה הוא בנה את המחלקה הזו. כאן נמצאים הניסיונות שלנו.

כל יהודי יכול לגלות את האהבה שלו לה', רק שבינתיים היא מסותרת, מכוסה במלא שכבות. העבודה היא לא להיבהל ולא לברוח, אלא להתמודד. עושים תשובה, עובדים ומגלים את האהבה.

להסתיר כדי לגלות.

הגרעין הבסיסי הוא האהבה של היהודי לה'.

עכשיו תראו, החומר הזה הוא חומר מסוכן ממש, אם מישהו אוהב את ה' אין שום סיכוי בכלל לגעת בו. זה מופרך כמו לתת סטייק לצמחוני, חיטה לצליאקי, שרויה לחב"דניק, בקיצור, הבנתם. לכן דבר ראשון צריך לגעת בו ממש בזהירות, כאן עובדים רק עם ציוד מיוחד למחלקה.

המטרה היא לורדא שאף אחד לא נוגע בחומר הזה, בטח לא יהודי, ובמיוחד לא יהודי עובד ה'.

תסתכלו כאן ימינה, כאן מצפים ציפוי ראשוני את הגרעין.

הבעיה הגדולה באהבה לה' היא התחושה שאין שום דבר אחר ששווה יחס, רק הוא ואין בלתו. לכן התשתית של כל הכיסויים היא קודם כל ליצור אלטרנטיבה. משהו בסגנון: "זה מה זה אחלה שאתה אוהב את ה', אבל זה באמת לא הכל בחיים. בן אדם צריך גם לחיות אחרי הכל, זה באמת לא כזה נורא אם יש לך עוד דברים בחיים חוץ מה'".

בשביל להגיע להצלחה מלאה המומחים שלנו עובדים בשיטה ייחודית. במקום לייצר התנגדויות מיותרות הם עובדים על האובייקטים כשהם קטנים ממש. ברגע שהם נולדים אנחנו מרכיבים עליהם את התוכנה שלנו ככה שברור להם שיש אלטרנטיבות.

זהו. אחרי השלב הזה הכל יותר קל.

כאן משמאל באלכסון זה אזור המציאות המדומה.

החשש המרכזי הוא שעם עבודה אפשר להסיר את התוכנה ולגלות את הגרעין. בשביל זה צריך לייצר הסחי דעת, משהו שימשוך להם את הלב לכיוונים הנכונים.

בשביל זה פיתחנו כאן עולם שלם של אהבות חלופיות מדומות. אוכל, אמנם זה לא פיתוח שלנו, אבל אין ספק שכאן במחלקה נתנו

למוצר הזה פוש רציני. אתם מבינים? אוכל הוא אירוע פונקציונאלי, צריך אותו כדי לקבל אנרגיה. כאן במחלקה הצליחו לייצר לאוכל פיצ'ר שגורם לך לרצות אותו גם כמטרה ולא כאמצעי.

קצת טעם, קצת ריח, קצת נראה טוב ואנשים אשכרה מתחילים להזיל ריר. פתאום הם אוכלים כי זה טעים, כי זה נראה טוב, ואז בסיום התהליך הם פשוט

תחל שנה בתפילה ובברכה...

הורים, ראשים, מנהלים, מחנכים, מורים, עובדים,
תלמידים ותלמידות יקרים ואהובים!

על כולנו אנו מתפללים ומייחלים: היה נא, ה', מצליח דרכנו אשר אנחנו הולכים...
יגדלו נא בנינו ובנותינו בשמחה, אהבה, לימוד, התקדמות ויצירה
ויהיו מעוטרים במידות טובות, באהבת ה', התורה, העם, הארץ והמדינה,
בבריאות טובה ואיתנה.

תשואות חן חן לכם

מוסדותינו המובילים בארץ מבחינה ערכית, חברתית ולימודית

אולפנת צביה - הרצליה	ישיבת נעם - ירושלים
אולפנת צביה - יצירתית ירושלים	אולפנת צביה - אשקלון
אולפנת צביה - רבבה	אולפנת צביה - דימונה

הלוואי שנזכה, כחלק ממשפחת החמ"ד כולה, יחד עם הרשות המקומית,
עם משרד החינוך ועם קהילת ההורים,
לגדלכם לתורה, ליראה, לאמונה ולאהבה, למצוינות ולנתינה.

ברוכה הבאה ישיבת מצפה רחובות המצטרפת למשפחתנו

ברכות, איחולים ותפילות להצלחה רבה

למנהיגי החינוך החדשים באולפנות, בישיבות ובבתי ספר נעם:

ציפי כהן , ראש אולפנת צביה יצירתית - ירושלים	צלה בלוך , ראש אולפנת צביה - לוד
מור עופרי , מנהלת בי"ס נעם - חבל יבנה	הרב אליהו בראשי , מנהל תתמ"ד נעם - חומת שמואל
רויטל עומר , מנהלת בי"ס נעם - נתניה	הרב ראובן יצחק , מנהל בי"ס נעם בניס פסגת זאב - ירושלים
חגית פרינס , מנהלת בי"ס נעם בנות - נצרים	הרב אסף כהן , ראש ישיבת צביה מצפה רחובות
	איילת כהן גבריאלי , מנהלת בי"ס נעם בנות - רחובות

יתן לכם ה' את הכוחות, האפשרויות והכלים להמשיך להצליח בכל,
לעשות חיל ולהרבות חילים לתורה ולתעודה...

ברכות להורים ולתלמידים המצטרפים
למסע הרשתי "אב"ן ישראל" - שביל הגולן

ויהי נעם ה' אלוקינו עלינו

לברית הזו כן מזמינים!

"לְעִבְרָךְ בְּכֵרִית ה' אֶל־הֵיךְ".

הסיפור הזה של ברית, למה הוא נועד בכלל?

מה מוסיף ממד הברית על כל מה שהיה לפניו?

עם השאלות הללו מתמודד אדמו"ר הזקן בדרשה שלו לפרשת שלנו. הדברים מאירים ביותר ונביא אותם בלשונם:

"לעברך בברית", והענין כמו למשל שני אוהבים שכורתים ברית ביניהם שלא תפסוק אהבתם, שאלו היה הדבר שהאהבה תלויה בו קיים לעד לא היו צריכין לכריתת ברית ביניהם, אלא לפי שיראים שמא יבוטל הדבר ובטלה האהבה או שמא יגרום איזה מניעה מבחוץ. ועל ידי כריתת הברית תהיה אהבתם אהבה נצחית בל תמוט עולם ועד ולא יפרידם שום מניעה מבית ומחוץ.

והיינו מפני שעושיין ביניהם קשר אמיץ וחזק שיתייחדו ויתקשרו באהבתם בקשר נפלא ולמעלה מן הטעם והדעת, שאף שעל פי הטעם והדעת היה צריך לפסוק האהבה או לגרום איזה שנאה, אף על פי כן מחמת הכריתות ברית מוכרח להיות אהבתם לעד קיימת ועל כל פשעים תכסה אהבה זו וקשר אמיץ זה לפי שבאו בברית והתקשרות כאלו נעשו לבשר אחד. וכמו שלא יוכל לפסוק אהבתו על עצמו כך לא יפסוק מעל חברו...

והנה ככל המשל הזה עשה לנו ה' אלהינו, דכתיב "הנה אנכי כורת ברית נגד כל עמך אעשה נפלאות", פירושו: למעלה מן הטעם ודעת, וכמו שאמר דוד ליהונתן "נפלאתה אהבתך"...

ובכן, כל המטרה של כריתת הברית היא ליצור מין מערכת יחסים כזו שלא תלויה בדבר. היא אינה מחוייבת לאהבה ולנעימות ולשמחה, אלא היא עומדת בפני עצמה מצד עצמה, למעלה מטעם ודעת. כל עניינה של הברית הוא דוקא במקומות בהם כל שאר הדברים קרסו ואינם.

משל למה הדבר דומה - לבני זוג אוהבים שכרתו ביניהם ברית נישואין. החיים היו יפים ומלאים, הם אהבו זה את זה וכיבדו זה את זה, וגם התברכו בפרנסה בשפע ובבנים ובנות. אך לפתע, לא עלינו, אחד מבני הזוג חלה, ואיבד לחלוטין את יכולתו לתרום משהו לקשר המשותף.

ברגע הזה מופיעה הברית. ככל שבן הזוג הבריא מתמסר בכל מאודו לטיפול, השגחה והתמסרות על זולתו - זוהי ההופעה המלאה של הברית. הברית לא באה לידי ביטוי כשהכל בסדר. היא צפה ועולה דווקא כשהכל משתבש, כשהנחות היסוד המוצלחות עליהם היה בנוי הקשר נעלמות לבלי שוב, ומה שנשאר עכשיו זהו רק עצם הקשר. הכי עמוק, הכי פנימי.

בערב ראש השנה כורת איתנו הקב"ה ברית דרך פרשת ניצבים. משמעותה של ברית זו היא דרמטית: היא מאפשרת לנו לבוא לפני המלך בראש השנה, גם אם המעשים שלנו לא מצדיקים זאת. משהו חדש נוכח כאן, והוא מהות הקשר שמעל המעשים.

מה בפין, קטגור?

במילים אחרות: אמנם ראש השנה הוא יום דין, ובתוך בית המשפט יתחוללו דברים כאלו ואחרים. יהיו קטרוגים ויהיו גם סנגורים, כדרכו של משפט. אך משום מה הנידון - עם ישראל - נכנס לבית המשפט כשכולו מחוייך ושמת, ובלשון חכמינו: "לובשים לבנים ומתעטפים לבנים... ואוכלין ושותין ושמחים".

ישאל השואל: לשמחה מה זו עושה, והרי המשפט עוד לא החל? ! עונים ישראל: אנחנו שמחים על עצם ההזמנה למשפט, על כך שהמלך הזמין אותנו, אות לכך שאנחנו קשורים אליו - כל השאר פחות חשוב לנו. עצם המחשבה הזו עצמה, מחשבת הברית, ממתיקה את כל הדינים והופכת את המשפט עצמו לקצת מיותר. אם כך נראה הנידון, מה יש לקטגור עוד לומר?

כריתת הברית לפני ראש השנה ממקדת את אלומת האור לא על המעשים אלא על היחסים, על הקשר החי בינינו לבין הבורא יתברך. קשר העומד בפני עצמו וטוען טענה אחת: היפרדות אינה באה בחשבון. כך אכן באו עלינו לאורך הדורות כל הקללות שנאמרו בפרשת כי תבוא, ובאמצעותן כל טובות ההנאה הנובעות ממערכת היחסים הזו נגוזו בענן הסבל האינסופי לאורך הגלות, ורק דבר אחד נשאר על עמדו - עצם הקשר. שלנו אליו, ושלו אלינו.

ערב ראש השנה אנו עוברים בתחנה החשובה הזו ונוכרים בסוד הקשר עצמו. שום עוון לא יכול לפגום בזה, כי הדברים לא עומדים באותה סקאלה. העוון הוא כמעשים, הקשר הוא בנשמות. כמו אהבת דוד ויהונתן, שעל פי טעם ודעת אמורים היו להיות רודפים זה את זה - הם הרי מתחרים בדיוק על אותה משבצת: מי יהיה המלך הבא - אך "נִפְשׁ יְהוֹנָתָן נִקְשְׁרָה בְּנֶפֶשׁ דָּוִד וַיֵּאָהֱבוּ יְהוֹנָתָן בְּנֶפֶשׁוֹ". קרה כאן משהו בלתי מסובר, עליון, עצום, שכל הפעולות נכנעות לפניו.

אכן כן, כשבאמתחתנו מעשים כאלו ואחרים נבוא לפני הבורא בראש השנה, ונבקש שנה יותר טובה לנו ולכל ישראל. אבל בה-בעת נדע שעל כל שנה שלא תהיה - אנחנו דבוקים בו והוא דבוק בנו, והקשר החי הזה הוא העיקר והוא הסיפור. מאוד פשוט. מאוד לא מתוחכם. מאוד ישיר. כמו תקיעת השופר עצמה.

"אזכרה אלוקים ואהמיה..."
"ובכל זאת אנו ליה ועינינו ליה"

מסע התעוררות והתחדשות בעקבות אנשים ונשים מעוררי השראה בשואה ובתקומה.
 בשָׁנָה הבאה, לא עוד שָׁנָה של שָׁנָה, לא שָׁנָה של שָׁנָה (חזור על מעשיך) אלא שָׁנָה של שָׁנָה ותתעצם!

תאריך: בין כסה לעשור - ו' תשרי תשפ"ד (21/9/23)

בהגולת - ד"ר יוני נוימן
 תוכנית ותכני המסע:
 התכנסות בגן שמואל להתבוננות באנשים הפשוטים, ובסובלנות בין דתיים לחילוניים. בקיסריה נחשוב מהי השליחות של כל אחד ואחד בחיים?
 בנתניה - נעסוק באהבת הזולת, בחזון, במיקוד, במעשים ובאמונה של היהודי הפשוט. נסיים בהרצליה בכוח של הקבוצה ובתקומה כללית ופרטית

עלות המסע: 60 ₪ לאדם
 התיידידות: ברכבים פרטיים (כמעט ואין הליכה רגלית) ארוחות - באופן עצמאי
 לפרטים נוספים והרשמה (יוני): 052-8991593
 לקבוצות: ניתן להזמין את המסע בימים נוספים

נופלים כותבים לחלוצית סגנית הבריאות!!!

גם לכם מגיע!

יעקב זיממן למדתי דברים חדשים והופתעתי לטובה חובה לכל אחד לעשות את הסדנא הזאת בלי כל קשר לגיל זה עובד.

אבי פיזמנסה זאת סדנא משנת חיים. פיתאם מיתגלה לך אינספורמציה אין הגוף פועל.

שירה כרמל עותניאל הרגשתי שאני מתחברת אל הפנים, ומחברת את הפנים אל הגוף. אם מצליחה להכיר את עצמי ולחבר בין הרוח לפש, זה דבר שלא היה. אנחם חיים בריאות, פה היה לי הדמנות. עשיית ניקוי רעלים, עשיתי מרגישה קלילות עם הרבה כח.

משפחת חוטובלי קיבלנו כלים אמיתיים אנחם מחכים לסדנא הבאה זה פשוט מדהים שבכל גיל אפשר להתחדש אין סילים, הכל פשוט מושלם תודה וישר כח גדול למארגנים תבורם שנה טובה לכל עם ישראל

הסדנאות בכשרות מהדרין מן המהדרין

לפרטים והרשמה:
עמי פייקובסקי 052-8967701

אניח ללמדך חיים
אלמוד ולהתקוות
באורח חיים בריא

חופשה עם נשמה

**אל תחכו עד אחרי החגים
נשארו חדרים אחרונים!**

חמישה ימים של איכות, הרחק ממרוץ החיים המטורף, לתת לעצמך מנוחה, איזון וחידוש כוחות. סדנת בריאות לניקוי רעלים, בריאות לגוף ותורת החסידות לנפש.

מרצים אורחים

**הרב יובל הכהן אשרוב
וד"ר גיל יוסף שחר**

מלון תמרה המשופץ אשקלון

י"ד חשון - י"ט חשון תשפ"ד

29.10-2.11 - חדרים אחרונים

כ"ז טבת - ב' שבט תשפ"ד

7.1-11.1 - הרשמה בעיצומה

בהשתתפות חלוצת הטבעונות בארץ,
מדריכה אורח בריא - דבורה בראל

שיעורי חסידות
והרבה עשמה

שיעורי תנועה ונשימות,
מנוחה, טיול בטבע

הרצאות וסדנאות מפיגב
השירים המבילים בתחום
הבריאות והחלוצה

ארוחות טבעוניות
מדינות

הסדנאות בכשרות מהדרין מן המהדרין

לפרטים והרשמה:
עמי פייקובסקי 052-8967701

צעד אחר צעד, בסוף מגיעים

בהמשך למדורנו בשבוע שעבר, הפעם נדבר על דפוס החשיבה "הכל או כלום" שמתקשר גם לפרשתנו.

הדפוס הזה, בניגוד לדברי ר' טרפון שאמר "לא עליך המלאכה לגמור", אומר לאדם: אם לא תצליח לעשות את מה שאתה רוצה לעשות (שיעור תורה / פעילות גופנית / הפסקת עישון / שינוי תזונה וכו') על הצד הטוב ביותר, אל תעשה זאת בכלל.

הלכה למעשה, תפיסת עולם של "הכל או כלום" לרוב משאירה את האדם בלי כלום.

הדרך הנכונה היא להבין ש"לא עלינו המלאכה לגמור" ושכל מטרה היא דרך המורכבת מצעדים רבים, שכל אחד מהם עומד גם בפני עצמו.

וכדברי המשל של החפץ חיים על נערה שערכה קניות בשוק, ובסיום הקניות הסל שבידה נקרע, הפירות החלו להתגלגל לכל כיוון, ואנשים לא מוסריים החלו לחטוף את הפירות לעצמם.

מה תעשה אותה הנערה? האם היא תאמר: מאחר ואין לאל ידי לאסוף את כל הפירות, לא אאסוף כלל? כנראה שלא!

כך בדיוק אנו צריכים להסתכל על הדברים, עלינו לעשות כל מה שבידנו.

לדברי ר' נחמן, העיקרון הזה נכון גם לעבודת ה'. הקב"ה לא מבקש מאתנו להיות מושלמים, ולהגיע עכשיו בן רגע למדרגתו של משה רבנו. כל מה שהבורא מבקש מאתנו זהו צעד אחד קטן, הצעד הבא שעומד לפנינו. ומשכך, עבודת ה' קרובה מאוד לכל אדם. וזה לשונו:

"כי קרוב אליך הדבר מאוד בפיך ובלבבך לעשותו", היינו כי "אין הקב"ה בא בטרוניה עם בריותיו", ואין הקב"ה חפץ מהאדם שיעלה לשמים, דהיינו שיעשה עבודות גבוהות דווקא מה שאין בכוחו לעשותו, רק ה' יתברך חפץ מהאדם שיעשה מה שאפשר לו לפי מדרגתו, דהיינו שילך מדרגא לדרגא בבחינת "סולם מוצב ארצה וראשו מגיע השמימה", שצריכים לילך מדרגא לדרגא... נמצא שאין האדם צריך כי אם להתקרב ולעלות להמדרגה הקרובה אליו מאוד כנ"ל... כי באמת התורה והעבודה שאתה צריך לקיים כפי רצונך ית' הוא קרוב אליך מאוד, כי אין אתה צריך רק להתגבר לעלות ממדרגה למדרגה הסמוכה שהוא קרוב אליך מאוד ועל זה אתה מוזהר ■

(ליקוטי הלכות, תרומות ומעשרות ג, י)

בברכה,

יוגב שמחון

הכותב הנו מייסד המכללה להכשרת מטפלי NLP ומדמיון מודרך בגישה יהודית

מייל: yogevsimhon84@gmail.com

יועצת הלימודים: 050-666-9304

מכללת 'תורת הנפש'

בראשות הרב יצחק גינזבורג שליט"א, פותחת את המחזור ה-17 בתוכנית לימוד חד-תלת שנתית של הכשרה מקיפה בתחומי הייעוץ והעזרה הנפשית. כי בשביל לעזור באמת, צריך להכיר את סודות הנפש מתוך המקורות העמוקים והצלולים ביותר. **בואו ללמוד לפתור את האתגרים החדשים באמצעות שפה עמיקה של פנימיות התורה, החסידות והקבלה!**

נפתחה ההרשמה לשנת הלימודים תשפ"ד

הלימודים ייפתחו בירושלים, תל אביב, רחובות ובזום. מסלולים נפרדים לגברים ונשים | אפשרות מימון לעובדי הוראה.

לפרטים
והרשמה:

02-5662323

או סרקו את הברקוד <<

בכנס וירטואלי מיוחד
מחדשים את הקשר

בנישה נוספת, יומל בואו נעים
יום רביעי, ה' תשרי (20.07)

להרשמה ללא עלות <<

בואו
להכיר

שלם וקח עוד היום אצלך בבית

מיחסי השנה

הרשת הזולה והאשתלמת בישראל

בסניפים
ובאתר +5018

מפית האש השנה

מתקני המים המתקדמים של 'הדס מים'

אלפא פלוס
רק ב- **1490** ₪

ספירט פלוס
רק ב- **2390** ₪

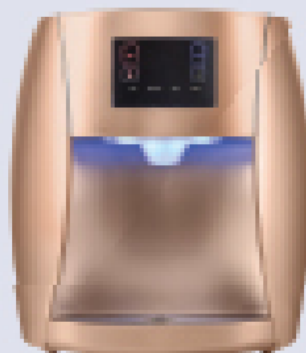

מאפשר ליישם בו תוכניתי טיפול

פרמיום
רק ב- **790** ₪

ספירט
רק ב- **1390** ₪

חינו והתחשבה:

***5018**

לשותות בטוחה!

מתאים לתקנים: NSF, ISO 9001
ספירט - 9/2015

ישנות כוחותיה בן היום 21-23:00 שישנו וערב חוב: 16:00-18:00 חודשי שוכח וחוב: רחבי שוקה מוצמד השוכח עד 23:00
במקף עד 23:00. 18.00 שטר חולס, המוקדם סניפים) במודל קרם של המוקדם המבטן עם במוקף לחם (מ.ל.ה.) מייצאם עד המובל סנים) במודל ילקון המבטן המוקדם במודל

שלם וקח שד הזם אצלך בבית

מיחסי השלל

הרשת הזולה והמשתלמת בישראל

מהנמל לצרכן

מגוון עצום של עודפי יבוא

במחירים זולים במיוחד!!!

אשרוד

אשרוד חשמל, תאורה ו-1

ראשו לציון

פריטים חמים קונים
לימונדי - קפה ו-1

פתח תקוה

דוכסותי 11

פ"ש אדום

CITY S
דוכסותי 11

קריה גת

דוכסותי 11
דוכסותי 11

באר שבע

דוכסותי 11 ודוכסותי 11

טבריה

דוכסותי 11

חיפה

דוכסותי 11

עץ האפרז סנוור

קניון חובות, דוכסותי 11

חרדה

דוכסותי 11
דוכסותי 11

נתניה

דוכסותי 11
דוכסותי 11

מוצרים נבחרים לדוגמא:

JVC סך 98" 98"

4K MINI LED

11,990 99997145

דוכסותי 11

JVC סך 85" 85"

4K MINI LED

3,880 9997125

דוכסותי 11

TELEFUNKEN סך 70" 70"

4K MINI LED

1,990 TL8000-70

דוכסותי 11

Hisense סך 58" 58"

4K MINI LED

1,490 9999999

דוכסותי 11

DENON סך 100W

סדרת קול עם סאב וופר אלחוטי

649 9999999

SPIDERGOAL סך 110W

כיסא גיימינג ארגונומי ובטיחותי עם סידור Spider Goal

299 9999999

MARVO סך 100W

אוזניות גיימינג סטריאו למשחקים עם סיקרפון סבבה

29 9999999

SHARP
 ספק 4 דלתות
 זכוכית שחורה
 שארף
 634 ליטר
 SHARF
 בקומפלקט
5.790

SHARP
 ספק ספק
 עליון שפת
 433 ליטר
 SHARP
 בקומפלקט
1.990

MASIMO
 ספק ספק
 שחור
 דלת זכוכית
 100 (100) ליטר
 בקומפלקט
499

SHARP
 קולט אדים
 ארובה דלומי
 10 ס"מ
 CHESWIN
 499
 בקומפלקט

BOSCH
 סבסות כביסה
 פתח חזית
 7-1 ק"ג
 777
 1.490
 בקומפלקט

Whirlpool
 סבסות כביסה
 פתח עליון
 וינולפת
 1.290
 בקומפלקט

אלקטרה
 סבסות כביסה
 פתח חזית
 8-1 ק"ג
 אלקטרה
 990
 בקומפלקט

Sauter
 סילר גז
 סבוקים
 סבוקים
 סבוקים
 סבוקים
 699
 בקומפלקט

SHARP
 תנור רחב
 90 ס"מ
 סבוקים
 כיריים
 3.990
 בקומפלקט

אלקטרה
 תנור סבוקים
 כיריים
 אלקטרה
 990
 בקומפלקט

Sauter
 תנור
 אפיקובי
 סבוקים
 נדוססה
 990
 בקומפלקט

Sol Exclusive
 סבוקים
 12" סבוקים
 סבוקים
 444
 בקומפלקט

אלקטרה
 כיריים גז
 6 סבוקים
 אלקטרה
 499
 בקומפלקט

Sol Exclusive
 כיריים גז
 4 להבות
 סול
 399
 בקומפלקט

גורל סבוקים
 גורל סבוקים
 גורל סבוקים
 299
 בקומפלקט

פלטת שחורה
 פלטת שחורה
 6 סבוקים
 189
 בקומפלקט

KitchenAid
 ספק
 סבוקים
 קצוץ
 קצוץ
 1.290
 בקומפלקט

magimix
 ספק ספק
 סבוקים
 סבוקים
 770
 בקומפלקט

Sauter
 ספק ספק
 סבוקים
 סבוקים
 169
 בקומפלקט

Sauter
 ספק ספק
 סבוקים
 סבוקים
 69
 בקומפלקט

שעות פתיחה: בימים א'-ג' 22:00-18:00 שישי וערב חג 18:00-14:00 סבוקים שבת וחג: חצי שעה סבוקים שבת עד 22:30
 ספק עד - 2.8.28 או עד גורל סבוקים, סבוקים סבוקים | קים לפתח 10 סבוקים סבוקים | כל סבוקים סבוקים סבוקים | כל סבוקים סבוקים סבוקים
 סן סבוקים סבוקים, סבוקים סבוקים סבוקים | סבוקים סבוקים סבוקים | סבוקים סבוקים סבוקים | סבוקים סבוקים סבוקים
 סבוקים סבוקים | סבוקים סבוקים סבוקים | סבוקים סבוקים סבוקים | סבוקים סבוקים סבוקים | סבוקים סבוקים סבוקים

אלוקים, התחתנתי, איפה אתה!?

בשיטה שלי למציאת זוגיות שכללה סינונים קפדניים בשליש (בדגש על זיהוי של crazy eyes בתמונות), ולצאת עם כמה שפחות אנשים. ככה שהבחורים שכן יצאתי איתם היו דווקא ממש בסדר, וכמעט ואין לי סיפורים הזויים (ל'מדריך למסננת' אפשר לפנות במייל). בתוך תוכי קיוויתי שבסוף אכיר אותו בחיים האמיתיים בכלל, ועדיף, אם אפשר, בלי שאצטרך לצאת מהבית. זה היה תהליך מאוד ארוך ובוודד, כשהמלווה העיקרי שלי היה הקב"ה. ולפחות שם, מערכת היחסים הייתה חזקה ואיתנה.

בסוף הכרתי אותו, איך לא, בשליש. פרופיל שכבר היה לי מוכר אחרי שלוש שנים on-off באתר, אבל לא אחד שהייתה לי אינטרקציה איתו עד אותו רגע. המפגשים התגלגלו די מהר. לא נטול מכשולים, אבל בשמחה והתלהבות וחיבור אמיתי וטהור. לאחר חצי שנה התארסנו, לאחר שמונה חודשים כבר עמדנו מתחת לחופה. לא האמנתי שזה קורה לי, ועוד באיזו קלות. אין מה להגיד, כשזה זה, זה זורם. עברנו לדירה החדשה שלנו בירושלים עיר חלומותיי, ופתחנו בחיים החדשים המשותפים שלנו. הייתי בטוחה שזהו, כל מה שהיה לי חסר התמלא, ומעכשיו חיים באושר ועושר.

רק שאז גיליתי שמהו אחר נלקח ממני. פתאום שמתי לב שכשאני לא לבד, כשטוב לי ושום דבר לא חסר, קשה לי מאוד להתחבר לתפילות. השיעורים שפעם היו מעוררים בי השראה והתחזקות, פתאום כבר לא מדברים אלי. הזמן החופשי שלי, שפעם היה ריק מזוגיות והיה מושקע חזק במניות עבודת השם, מלא בבעלי הטרי והמתוק. אמנם הייתי שמחה ומאושרת והיה לי כיף, אבל לא נותר לי אף חלל פנוי לעצמי, או יותר נכון מקום לקב"ה להיכנס. שום דבר כבר לא היה חסר, מלבד הקשר היחיד שחייתי לצידו כבר הרבה שנים. ולא שלא ניסיתי לתחזק מחדש את החיים התורניים שלי, להתרומם חזרה, להתחדש. חיפשתי בלי סוף מסגרת לימודית מתאימה בירושלים (לאכזבתי הרבה לא מצאתי!), חרשתי לאורך ולרוחב את הספרייה התורנית העשירה שלי בניסיון למצוא בספרים שאני מכירה כל כך טוב איזו תשובה, רמז לאיך אני מתחברת חזרה. ושום דבר. שממה. כל החיים הרוחניים שלי נעלמו כלא היו. וזה היה חדש לי. אף אחד לא הזהיר, לא לימד, שזה משהו שיכול לקרות אחרי הנישואים. שפתאום אחרי שקיבלתי כל מה שרציתי, בניתי בית עם אדם שהוא יותר ממה שיכולתי לבקש, אאבד חלק כל כך מהותי ממני. שפתאום העבודה התורנית הופכת להיות קשה ומאתגרת, ואני צריכה להתאמץ המון במקום שפעם היה כל כך קל לי. הבנתי שהעבודה לא הסתיימה, אלא רק מתחילה עכשיו. מסתבר שעלי לבנות לא רק את הבית החדש אלא גם את הפן התורני שבו, רק שהפעם לא ממקום של מחסור אלא דווקא ממקום של שפע, של שמחה.

ברוקות המאוחרת שלי הייתה לי תחושה מיוחדת, שבאיזשהו שלב נראה לי שהתמכרתי אליה. תחושת החיפוש, החוסר, שמקרכת אל הקב"ה ומאפשרת קשר ישיר וקרוב. תקופת הרווקות שלי, כנראה בגלל המחסור התמידי והגעגוע הבלתי פוסק למשהו שאני עוד לא מכירה, הייתה התקופה שבה הייתי הכי חזקה מבחינה תורנית ואמונית. בין אם זה התבטא בשיח ישיר ויומיומי עם הבורא, התפילות הכי חזקות והכי אמיתיות שהיו לי אי פעם, ובין אם זה לימוד איכותי ועמוק בנושאים שונים ומגוונים. במשך שנים כאילו לא הייתי צריכה להתאמץ כדי לתחזק את הקשר הזה. הרגשתי קרובה, מושגחת, בודדה אבל לא לבד. לא שלא היו תקופות חלשות, אבל איכשהו בין כל הרצוא ושוב, תמיד היה ה'שוב'. תמיד ידעתי מה לעשות כדי לחזור לעצמי ואליו.

רציתי מאוד למצוא את האחד שלי, להקים משפחה, התפללתי בלי סוף. אבל הרגשתי שזה לעולם לא יקרה. דייט ועוד דייט, ושוב להיכנס ל'שליש' ולחפש את מי שעתיד להיות בעלי בין הפרצופים שהכרתי כל כך טוב. הייתי כבר בת 29 ודי איבדתי את האמון במערכת, או יותר נכון

רב מכר

ארחות אהרן
אור ועבודת המועדים

ליטי הרחמים והסליחות ומועדי האתונים
הודשי אלול ותשרי

בכור שידות קודם המפורסם את הלכות מאת אדמו"ר טל ישראל

כ"ק מו"ן אדמו"ר
מפינסק קארלין זיע"א

ספר יסוד ללימוד אופן עבודת ה' בידת האתונים על פי תורת החסידות
מדרשה שנה בספריה ומהדורה | ערך ומסודר על ידי: מאירית באהרת עניס

להשיג בחנויות הספרים - להזמנות עד הבית, מכוון מטה אהרן טל. 052-7132940

הספר
שיעורי דבירה את לבך
ולבב מן כבוד ועבודת
הימים הקדושים.

שילוח אוויר מהודות
נאמנה על כל פרטי
העבודה שכתב.

חצרת האלפים המענגים
את נפשים בלימוד מוביל
בספר מדויק זה.

להיות ברוקר או נגר?

ליפול ולקום

לפעמים זה בכלל לא עניין של תאוה, אלא ש'העיסוק מחייב'. ולפעמים יש מישהו שהוא כל כך כפוף עד שהוא נופל. כשמישהו כפוף, והראש שלו הולך יותר ויותר למטה, הוא יכול גם ליפול. נוצרים אצלו גם ספקות, וכשיש לו ספקות באמונה הוא נופל ממקום רגליו. זו לא נפילה שבאה רק בגלל שלאדם יש צרות, אלא משום שכל המחשבה טרודה בדברים שקשורים לעניינים של העולם הזה. לאדם כזה אין אפשרות לפתח או לגדל דברים, ולכן הוא הולך ושוקע בתוך המציאות של העולם הזה, מתמוטט מאמונתו לאט-לאט. איפה האנשים הכפופים שמים את הראש שלהם? בתוך האדמה. הם לא שמים את הידיים ואת הרגליים באדמה, אלא את הראש – את המחשבה, ה'אני' שלהם נמצא בתוך ענייני העולם הזה.

למרות שאדם נופל מרגליו על האדמה – עדיין יש לו רגליים. הראש הוא הסמל של האינטלקט והרגליים הם הסמל של האמונה. לפעמים קורה שבן אדם כפוף כל כך עד שהוא נופל, והאמונה שלו גם כן נפגמת, אבל למרות הנפילה הוא עדיין עם רגליים על הקרקע. יכול להיות שיהיו לבן אדם בעיות ועניינים באמונתו, אבל הוא לא יאבד אותה לחלוטין. ולכן הדבר הזה נקרא בשם 'נפילה' לבד, זו לא מיתה אלא נפילה. הוא אמנם שטוח כולו על הארץ, אבל הוא עדיין נשאר עם הרגליים. ובסופו של דבר: "סומך ה' לכל הנופלים וזוקף לכל הכפופים" – הקב"ה מרים את כל הכפופים והנופלים.

במשרד לוח של מניות עולות ויורדות. הוא אמר לי: אני עבדתי בוול-סטריט כסוכן. תאר לעצמך: בן אדם יושב במשך תשע שעות עם עיניים מרותקות אל המסך, והמחשבה שלו כל הזמן היא האם הוא יכול לנחש מגמה. חמש דקות לפני היה כך, עשר דקות לפני היה כך – וזה אמור לעשות את כל ההבדל האם הוא מרוויח או מפסיד. תאר לעצמך שבן אדם חי ככה בדיוק עם העניין הזה יום אחרי יום, שעה אחרי שעה. איש כזה הוא בדיוק כמו כל תגר או חנווני אחר שמנסה למצוא איזושהי דרך איך להרוויח עוד פרוטה אחת.

הנה כתיב: "יגיע כפיך כי תאכל", דהיינו יגיעת בשר בלא לב, ולא להטריד שכלו בענייני העולם. ומי שהוא עוסק בענייני העולם בכל מוחו ושכלו, הנה הוא מוריד חכמה בינה דעת שלו למטה מטה. ודומה כמו למשל אדם שכופף ראשו, ומזה יכול ליפול יותר, שיפול גם ספיקות על האמונה שהוא בחינת רגלים, כמו שכתוב: "העמדת במרחב רגליו". וכשיש לו ספיקות באמונה הוא נופל ממקום רגליו. רק שיש לו רגליים, מפני שישארל עצמן הם "מאמינים בני מאמינים", ולכן נקרא בשם 'נפילה' לבד.

[לקוטי תורה, דרושים לראש השנה, דף סג, עמוד ד']

ראש או ידיים

יגיע כפיך הוא מעשה ידיו של אדם; העבודה המכנית של חרש, נגר וכיוצא בזה. בכל הדורות היו אנשים שעסקו במלאכת ידיים – ביגיע כפיהם – ואז הראש שלהם היה פנוי לחשוב מחשבות אחרות. אדם יכול לעשות כל מיני פעולות גופניות כגון אכילה, שתיה, מלבוש וכיוצא בזה, ולא לחשוב עליהן כלל. אדם שהולך לא יושב וחושב איך הוא פוסע כל פסיעה. ודאי שקיימת תודעה, אבל היא בדרגה מאוד נמוכה. בכל פעולה שאדם עושה מתוך מודעות יש מחשבה, אולי מלבד פעולת המעיים, ואף על פי כן אדם יכול להלך והראש יהיה נתון במחשבות וברציות שכלל לא שייכות למלאכת הידיים.

הרוב הגדול של היהודים היו סוחרים, רוכלים ותגרים קטנים. היו פה ושם מספר קטן של בעלי מלאכה, אבל הפרנסה העיקרית הייתה צורות שונות של מסחר. כשבן אדם עוסק במלאכת כפיים פשוטה, אז הידיים מתרגלות לעבוד בצורה כמעט מכנית, והראש פנוי לעומת זאת, בן אדם שעוסק במסחר שבו כל פרוטה היא תמיד דבר חשוב, צריך לשבת ולחבל תחבולות איך הוא יכול להרוויח עוד קצת, והראש שלו מונח במסחר. ראשו של אדם כזה – סוחר, תגרן או חנווני – עסוק בהחלטות, וכל החלטה צריכה להיות בריכוז מלא.

יש לפעמים אנשים שעוסקים בדבר שבו הם חייבים להיות בריכוז מחשבה ובחוסר תזוזה במשך שש, שבע ולעיתים אף אחת-עשרה או שתיים-עשרה שעות, מפני שכל חוסר תשומת לב יפגע בעניין. ישבתי פעם עם מישהו שהיה עורך דין של וול-סטריט שכבר לא עסק בענייני המסחר, אבל עדיין היה לו

ישבתי פעם עם מישהו שהיה עורך דין של וול-סטריט שכבר לא עסק בענייני המסחר, אבל עדיין היה לו במשרד לוח של מניות עולות ויורדות. הוא אמר לי: אני עבדתי בוול-סטריט כסוכן. תאר לעצמך: בן אדם יושב במשך תשע שעות עם עיניים מרותקות אל המסך, והמחשבה שלו כל הזמן היא האם הוא יכול לנחש מגמה.

להשכרה בעטרת

צמוד קרקע דו משפחתי

5.5 חדרים • מטבח מפנק
וקרמיקה משודרגת • 135
מ"ר בנוי • 100 מ"ר אינה •
פרגולה • 2 חניות ומחסן

מחיר: 4,300 ₪

פרטים נוספים: 0505959770

אור

מול להבות
האש וכפור
הכפירה

וחום

האש: שבדיה עמדה בחודשים האחרונים בעין הסערה לנוכח איום לקיים מפגן אנטישמי בחוצות העיר • **האור:** שלוחי חב"ד במדינה, בראשות הרב אלכסנדר ולאה נמדר, ניצלו את הרעש התקשורתי להתחזקות המונית בקרב אלפי יהודים • **החום:** למרות האווירה הכפרנית הנושבת ברחובות, וגם לאחר שחו התמודדויות משפטיות בסוגיית החינוך היהודי של ילדיהם, מבהירים בני הזוג נמדר ל'קרוב אליך': "אנחנו מעדיפים להתמקד בטוב ולהקרין לכלל יהודי המדינה את התחושה שהיהדות ממלאת את האדם באושר"

יצחק הורוויץ

לא בטוח שכולכם שמעתם על כך, אבל בחודשים האחרונים התחוללו בשבדיה פרשיות אלימות על רקע דתי. האירועים הגיעו לשיאם כאשר פעיל מוסלמי קיצוני איים כי ישרוף ח"ו ספר תורה מול שגרירות ישראל בבירת המדינה, שטוקהולם. את המעשה המזעזע הזה, המזכיר ימים חשוכים מן העבר, איים לעשות בתגובה לשריפת ספר קוראן, להבדיל, על ידי פעיל ימין קיצוני מול מסגד בעיר, שריפה שהציתה מחאה אדירה בעולם המוסלמי. הפגנות גדולות נערכו נגד שבדיה, ופורעים מוסלמים פרצו לשגרירות שבדיה בעיראק והעלו אותה באש.

במשך הימים שבהם ריחף האיום באוויר, עמלו ראשי הקהילה היהודית בשבדיה לשכנע את הרשויות למנוע את המעשה. עמהם ניצב רב העיר גטבורג והשליח הראשי והוותיק במדינה, הרב אלכסנדר נמדר.

"עבדנו לשכנע את ראשי המשטרה ורשויות האכיפה שיש לעשות הכל על מנת למנוע את האירוע. הסברנו להם שבהיסטוריה היהודית יהודים גם נכנסו לתוך להבות אש כדי להציל את ספר התורה", הוא אומר בשיחה מיוחדת ל'קרום אליך'. "ספר התורה הוא נשמת היהדות, ואם חלילה שורפים את ספר התורה – הדבר נחשב כמו ששורפים את נשמתנו!

"במקביל, כמו שלימד אותנו הרבי זי"ע לנצל כל עניין להוספה בתורה ומצוות ובאור כי טוב, הדבר הנכון ביותר מבחינתנו היה למנף את האירוע התקשורתי כדי לעורר את כלל יהודי המדינה לחזק את השתייכותם לספר התורה. פרסמנו בכל הפלטפורמות התקשורתיות כי כנגד האש הרעה יש בידינו הכוח להעלות אש טובה, מאירה ומחממת. קראנו לכל היהודים להאיר את בתיהם בנרות שבת קודש, ובכלל להוסיף ב"נר מצוה ותורה אור". ואכן, דרך זו בהתמודדות עם המצב התבררה כמוצלחת מאוד, והדברים התקבלו בקרב המוני יהודים מכל החוגים בצורה הנעימה והטובה ביותר".

רק לא נימוק דתי

כבר בתחילת השיחה המרתקת עם הזוג נמדר, הבנו כי טעינו. חשבנו כי נשמע מפייהם על יהדות נרדפת ומתגוננת, ומצאנו לפנינו דמויות בעלות להט חסידי כובש הקורנות שמחה. למדנו מפייהם שאור החסידות ותחושת השליחות מעניקים את הכוח לכל שליח ושליחה, ובעצם לכל יהודי באשר הוא, להתרומם גם מעל גלים עכורים, לדלג מעל מהמורות וקשיים, ולמלא את הנפש בחדוות עשייה בלתי פוסקת.

אם נחזור לסיפור בו פתחנו, בסופו של דבר אותו פעיל מוסלמי חזר בו מהמעשה הנואל. "כשהבשורה הטובה הגיעה לאנשי הקהילה היהודית פצחנו כולנו בריקודי שמחה", מספר הרב נמדר.

מה קורה אצלכם? שאלנו. איך ייתכן שדווקא בשבדיה הנאורה לכאורה, מעשה כזה יכול להיות מעוגן בחוק.

"שבדיה היא מדינה בעלת תרבות ייחודית", אומרת הרבנית לאה נמדר. "קשה להבין אותה ואת הרוח הנושבת בה למי שלא מכיר אותה מבפנים. מצד אחד, זו מדינת רווחה סוציאליסטית וסובלנית מאוד. הרשויות פה בהחלט מכבדות את האזרח. מצד שני, היחס פה מנוכר מאוד לענייני דת. יש פה שממה רוחנית בכל הקשור לאמונה. אנשים פה כל כך רחוקים מדת עד שהם מתקשים להבין רגשות דתיים. זו אווירה שיש בה הרבה מהסוציאליזם הכפרני.

"הדבר בא לידי בהיבטים רבים, אך גם בעיקר לעניין החינוך הדתי. כך למשל מותר להורה לשלוח את ילדיו לחינוך ביתי ולא לבית ספר ממוסד אך ורק אם יש לו נימוק הגון, ונימוק הגון יכול להיות כל נימוק שהוא מלבד נימוק

דתי...".

לעוונות הרווחת כלפי הדת בעניין הזה היו השלכות משמעותיות על משפחת נמדר, דבר שהביא אותם שלא ברצונם להפוך לגיבורי פרשה ציבורית לפני מספר שנים, כמסופר להלן.

גזירת החינוך

שורשיה של קהילת יהודי שבדיה קדומים, והיא הגדולה מבין הקהילות היהודיות בארצות סקנדינביה (חבל ארץ בצפון אירופה, אליו משתייכות גם נורבגיה ודנמרק). כיום רוב יהודי קהילה הם צאצאיהם של ניצולי שואה. קהילה מונה כשמונה עשר אלף נפש, כאשר מחציתם מתגוררים בעיר הבירה שטוקהולם, בה פועלים שלושה בתי כנסת, והיתר בקהילות היהודיות בערים גטבורג ומאלמו. דרך אגב, את זו האחרונה – מאלמו – היו שהגדירו כעיר המסוכנת ביותר כיום ליהודים באירופה כולה, עקב ההגירה המוסלמית הרבה אליה. יהדות שבדיה סובלת מהתבוללות ניכרת, ובכלל המדיניות השבדית מקשה על קיומה של יהדות פעילה. בין היתר, שבדיה היתה אחת המדינות הראשונות בעולם שאסרה בזמנו את השחיטה היהודית וגם חוקקה חוקים מגבילים על ברית המילה. בשלוש הערים הללו פועלים כיום גם שלוחי חב"ד, ומנצחים על מלאכת הפצת יהדות וחסידות בקרב יהודים רבים.

לגטבורג הגיעה משפחת נמדר לפני כשלושה עשורים. במשך תקופה מסוימת עמד בית ספר יהודי בעיר שהוקם על ידיהם, ולמרות שרשויות החינוך ניסו לסגור אותו בשל מיעוט הנרשמים, בית המשפט החליט כי ילדים יהודיים בשבדיה זכאים לסוג החינוך היהודי שבית הספר הציע. פסיקה זו הייתה ציון דרך משמעותי והכרה בעלת חשיבות לה זכתה היהדות בשבדיה. אך ברבות השנים בית הספר נסגר, ובליבת ברירה נאלץ הרב נמדר להשאיר את ילדיו בבית וללמדם בעצמו בחינוך ביתי.

משפחת נמדר התברכה ב-11 ילדים, בלי עין הרע, ובמשך מספר שנים לימד האב את ילדיו ללא כל הפרעה, כשהוא נעזר בתוכנית ייחודית שנקבעה לתלמידים שאין להם בית ספר מתאים בסביבתם. החיים התנהלו כסדרם, עד שביום מן הימים נכנסה המשפחה על כורחה אל ליבת סערה משפטית.

בשנת תשע"א השתנה החוק בשבדיה והחל להגביל את מסגרת

החינוך הביתי בקריטריונים רבים ונוקשים. היה זה בעקבות ההגירה המוסלמית שבמסגרתה הופיעו במדינה גלי פליטים ממדינות נחשלות, ואלה נדרשו על ידי השלטונות לשלוח את ילדיהם ללימודים במוסדות החינוך הממלכתיים. למרות שהחוק לא כוון לפגוע במשפחות שזכו מן הדין בעבר לחינוך ביתי מפוקח והגון, גורמים צרי עין עטו עליו כדי להתנגח במשפחת נמדר. נגד הרב הוגשה תלונה לרשויות, בתואנה שילדיו לא מגיעים לבית הספר הכללי בניגוד לחוק. בעקבות התלונה נשלח צו לבית הרב בו נכתב כי על הילדים להתייצב בבית הספר העירוני בתוך 30 יום. אחרת, ייקנסו ההורים בקנס בן 2400 יורו מדי שבוע.

משפחת נמדר כמובן סירבה להופיע בבית הספר הלא-יהודי, ונגד בני הזוג נפתח הליך משפטי. "לצערנו", אומרת הרבנית נמדר, "העתירה הזו הוגשה נגדנו למרות שהעירייה הכירה מקרוב את החינוך המעולה שהענקנו לילדינו. ילדינו הגדולים למדו אצלנו בבית והתחנכו, ברוך השם, לתפארת. חלק מהמקצועות הם למדו עם מורים פרטיים, ובכל המבחנים והמבדקים שנערכו להם מטעם מחלקת החינוך של העירייה הם קצרו הצלחות, וזאת לצד שליטתם בארבע שפות שדוברו בביתנו ובסביבתנו: שבדית, עברית, אנגלית ואידיש. למרות הכל, הדבר לא עשה רושם רב על השופטים המקומיים. למרבה הזעזוע, אחד השופטים אמר שאינו מעוניין שהורים מאמינים יחנכו את ילדיהם... זו אמירה שבכל מקום אחר בעולם הייתה מתקבלת כזעזוע גדול, אבל פה בשבדיה זה נשמע מובן מאליו".

לאחר גלגולים רבים, בשנת תשע"ט אמר בית המשפט את דברו: הוא

**"פרסמנו לכלל יהודי המדינה כי ננגד האש
הרעה יש בידינו הכוח להעלות אש טובה,
מאירה ומחממת. להאיר את בתינו בנרות
שבת קודש, ובכלל להוסיף ב"נר מצוה
ותורה אור". ואכן, דרך זו בהתמודדות עם
המצב התבררה כמוצלחת מאוד"**

מחנה קיץ בשבדיה לילדי שליחי חב"ד הבאים מעשרות מדינות בעולם. עוד פרויקט חינוכי מקורי של משפחת נמדר

עולים להר הזיתים

כמיטב המסורת של 'קרן אביה'

הושענא בהר הזיתים

לימוד ותכילה כליל הושענא רבה

יום חמישי, אור לכ"א תשרי
סס:זז | מלון שבע הקשתות

משתתפים: (לפי סדר הופעתם)

הרב **דוב ליאור** רבה של קריית ארבע חברון

הרב **דוד לאו** הרב הראשי לישראל

הרב **יגאל שפרן** רב קהילה ופרופ' מרצה לאתיקה רפואית

הרב **מאיר גולדויכט** ראש 'ישיבה יוניברסיטי'

הרב **יוני מילוא** מדרשת עופרה, ערוץ אורות

הרב **הלל הורוביץ** מנכ"ל מכון התורה והארץ

הרב **גבי קדוש** רב מ.א. בני שמעון (לשעבר רב גני טל בגוש קטיף)

הרב **הראל קצין** ר"מ בישיבת שדרות

הרב **יוני לביא** מראשי ארגון 'קהלים' ומרבני ברקאי

הרב **דוב זינגר** ראש ישיבת מקור חיים ובימ"ד להתחדשות

הרב **ראם הכהן** ראש ישיבת עותניאל

06:00 **תפילת ותיקין - ברוב עם, במצפה רחבעם**

(רשימה חלקית של הדוכרים)

*במהלך הלילה: ליווי שירה וכליזמרים

יוקרן סרט מרתק של מרכז קטיף, להנצחת מורשת גוש קטיף וצפון והשומרון

הסעות להר הזיתים, מחניון הרכבת הקלה - "חנה וסע", בגבעת התחמושת. מ - 20:45 ועד 22:15 בסיום התפילה, בבוקר - הסעות חזרה לגבעת התחמושת | ההסעות והכניסה לנרשמים באתר טיק צ'אק (מספר המקומות מוגבל) | לנשים ולגברים | נא להצטייד בלבוש חם | כיבוד קל בסוכה

הרשמה חובה באתר טיק צ'אק

הלימוד מוקדש
לע"ג קדושי גוש קטיף
הטמונים בהר הזיתים

הלימוד מוקדש
לע"ג צילה גולדברג
בת הרב ישראל מנחם ע"ה

יהדות אחד-על-אחד. הנחת תפילין במהלך ביקור בית

הדלקת החנוכייה הייתה מפגן של עוצמה יהודית בקנה מידה היסטורי. לראשונה מאז השואה האיומה חשו יהודי שבדיה כי אין להם סיבה להתבייש ביהדותם. בזמנו הייתה זו החנוכייה הציבורית

"למרות שהרבי הריי"צ שהה בעיר פרק זמן קצר בלבד, ידוע לנו כי הורה אז לפעול להקמת מקווה טהרה במקום. ואכן לאחר בואנו בנינו מקווה טהרה מהודר, וכך לאחר עשרות שנים נסגר המעגל"

הראשונה בכל מדינות סקנדינביה, ואילו כיום חברו לה החנוכיות המוארות על ידי שלוחי הרבי בשטוקהולם ובמאלמו, וכך גם במדינות הסמוכות: דנמרק, פינלנד, נורבגיה ואיסלנד.

במשך הזמן משפחת נמדר השכילה להבין כי למרות שהנוף בשבדיה נפלא ואזרחי המדינה מנומסים למופת כיאה לאירופאים מן השורה, הרי שבכל הקשור לאמונה בה' אנשיה רחוקים מאוד. אם בארצות הברית ומדינות אחרות שם שמים שגור בפי מנהיגיהן, בשבדיה הדבר איננו קיים בקרב אומות העולם. הבאת שם שמים למדינה היה אתגר של ממש, ואת אור האמונה השתדלה משפחת נמדר להפיץ בכל דרך.

"הרבי דיבר רבות", אומרת הרבנית נמדר, "עד כמה עלינו ללמוד מאברהם אבינו שנאמר בו 'ויקרא שם בשם ה' אל-עולם', וכדברי

דחה את ערעור ההורים, ואלה חויבו בקנס גבוה בסך 60 אלף יורו ב'עוון' לימוד תורה לילדיהם, ובנוסף חויבו בתשלום הוצאות משפט בסך 30 אלף יורו.

אך אם תחשבו, קוראים נכבדים, שמשפחת נמדר חשה מופסדת ונרדפת, הרי שלא ולא. "כשלעצמי", אומר הרב נמדר, "איני רואה כלל טעם לעסוק באירוע הזה השייך לאבק ההיסטוריה. הללו רצו שנרגיש לא רצויים, הם חפצו לגרום לנו לארוז את מיטלטלינו ולעזוב, וזה כמובן לא קרה. אנחנו כאן, ממשיכים ופועלים ומוסיפים באור. אז מי הוא המנצח כאן?!" הוא שואל בתום.

קשה למצוא בהיסטוריה הקרובה דוגמה להקרבה כספית ונפשית כה גדולה של הורים יהודיים למען חינוך ילדיהם על טהרת הקודש, מעין זו של משפחת נמדר. אך הוא עצמו אינו רואה בזה מעשה הוראי, או אירוע שיש לדבר עליו ולהגות בו: "בסך הכל עשינו את הטוב ביותר בשביל ילדינו. ולגבי תשלום הקנס? ידידים מרחבי תבל נרתמו לסייע והצלחנו לעמוד בוה. הפרשייה הזו מבחינתי כבר מאחורינו, ואנחנו ממשיכים בשליחותנו בהפצת אורה זו תורה". במשך הזמן ילדי משפחת נמדר בגרו וכבר אינם לומדים בביתם, "אך הפתרון הכולל הוא לפתוח כאן שוב בית ספר יהודי שיעניק חינוך ראוי לילדים היהודיים בעיר", אומר הרב, "ואנחנו אכן מתכוונים לעשות זאת".

הפרחת השמחה

הרב אלכסנדר נמדר הוא בן להורים שהיגרו מאיראן לאנגליה ומשם לאיטליה. אביו, הרב דניאל נמדר ז"ל, היה יהלומן חסיד חב"ד תושב מילאנו, רודף צדקה וחסד, שהיה מסור בכל לבו אל הרבי ותרם מהונו למוסדות חב"ד.

הרב נמדר התחנך במוסדות חב"ד, ומשבגר נישא לרעייתו לאה. לאחר נישואיהם התגוררו בני הזוג בחצר הרבי בשכונת קראון הייטס שבברוקלין, וכתבו לרבי על רצונם לצאת בשליחותו היכן שיוורה להם לנסוע, ואכן הרבי הורה להם לפעול בעיר גטבורג השבדית. באותם ימים מפעל השליחות היה רחוק למדי מממדיה הנוכחיים. היו שלוחים בערים מרכזיות, אך לא במדינות רחוקות ובערים קטנות, ובוודאי שלא בסקנדינביה הצפונית. הגעתה של משפחת נמדר אל עירם הייתה אפוא חלוצית.

"זכינו בהשגחה פרטית", מתרגש הרב נמדר, "לסגור מעגל היסטורי מפעים. ומעשה שהיה כך היה: כשהרבי הריי"צ נמלט מהתופת של מלחמת העולם השנייה, המקום האחרון בו שהה באירופה הובערת וממנו עלה אל הספינה שהביאה אותו לחוף מבטחים בארצות הברית, היה בגטבורג. למרות שהרבי שהה בעיר פרק זמן קצר בלבד, ידוע לנו כי הורה אז לפעול להקמת מקווה טהרה במקום. ואכן לאחר בואנו, בעידודו של הרבי בנינו מקווה טהרה מהודר בעיר בסיוע מומחים שליוו את המלאכה. כך, לאחר עשרות שנים, נסגר המעגל".

לא קלה הייתה תחילת דרכם של הזוג נמדר, גם מפני שרבים מהיהודים המבוגרים בעיר היו ניצולי שואה שהסתירו את יהדותם.

"מספר חודשים לאחר בואנו לשבדיה", מספר הרב, "עמד בפתח חג החנוכה. שיגרנו מכתב לרבי בו דיווחנו מפעולותינו ומכוונתנו להציב לראשונה חנוכייה ציבורית בעיר. הוספנו וכתבנו כי אנחנו עומדים לקראת יום הולדתו הראשון של בננו הבכור, שהיה אז כמובן תינוק. הרבי במענה קודשו השיב לנו כי עלינו לדאוג לקיים עם בננו את המנהגים שחסידיים נוהגים בהם ביום הולדתו, וכך בדרך שנראה פירות טובים מהצבת החנוכייה.

"התשובה של הרבי על חינוך הילד הדגישה לנו את חשיבות מלאכת החינוך של ילדינו ועד כמה יש להשקיע בה. כמו כן העמדנו כמובן את החנוכייה בכיכר המרכזית של העיר, וכבר בלילה הראשון של חנוכה היא משכה אליה חמש מאות איש, ומאז מדי שנה היא ממשיכה לכנס סביבה המוני יהודים".

זקיפת הקומה היהודית. הדלקת החנוכיה הגדולה במרכז העיר גטבורג

"אנחנו לא עושים עניין מהאנטטימיות בחינוך הדור הצעיר ובקרב כלל יהודי העיר והמדינה. איננו רוצים להחדיר לראשם שהיהדות היא נרדפת. בדיוק להפך: אנחנו מלמדים ומקרינים להם שיהדות זה דבר שמח. תענוג ללמוד תורה, תענוג לקיים מצוות - זה הכיוון הנכון."

"באותה עת התגורר בשכונתנו גוי שהיה מטייל עם כלבו כל בוקר, ומאז בכל פעם שפגשתי אותו בדרכי לביתי או כשהייתי יוצא מביתי, הקדמתי לו שלום במאור פנים. כך התחלנו לשוחח מעט על הא ודא והכרנו זה את זה."

השתלשלות הדברים היתה מרתקת ובלתי צפויה: מדי פעם, כאשר הרב נמדר יוצא למדינות אחרות, הוא נוהג להביא עמו לגטבורג צרכי דת ומצרכי מזון כשרים שאין להשיג בשבדיה. באותו זמן חל כנס השלוחים העולמי בניו יורק בחודש כסלו, והרב נמדר רכש חמש מאות חנוכיות להפצה בקרב יהודי העיר, וארז אותן במזוודתו. בהגיעו לשבדיה, דווקא הפעם שוטרי המכס עצרו אותו לבדיקה שגריתית ופתחו את מזוודתו התפוחה. כשראו את המטען הרב שהיה נראה כמוצר שהובא בכמות מסחרית, חשדו בו כמבריח סחורה וביקשו להחרים את החנוכיות ולקנוס אותו.

חז"ל שאברהם "הקריא את שמו של הקב"ה בפי כל עובר ושב", כלומר שגרם לאחרים לקרוא בשם ה'. הרגשנו כי זו ממש השליחות שלנו - להודיע את שם ה' בעולם. הבחנו גם בעובדה כי למרות שבדיה היא מדינה ששורת בה רווחה כלכלית, רבים בה חשים בדידות וחוסר אושר, ובסתר לבם מסתתרת כמיהה למשהו משמעותי יותר מחיי החומר. ראינו בכך פתח שלתוכו יכולה להיכנס האמונה בה' ולמלא את האדם בחיים של אמת."

מלקטים נשמות

במשך עשרות שנות שליחותם פועלת משפחת נמדר לקרב יהודים לחיק אביהם שבשמיים, הם הקימו קהילה יהודית תוססת ומלמדים שיעורי תורה רבים.

"אנחנו רואים בכל מעשינו סייעתא דשמיא של ממש", אומר הרב נמדר וממשיך: "אספר לך סיפור שהותיר עלי רושם גדול עד היום. יש לנו מנהג שכל מי שמתארח אצלנו לסעודת שבת עליו לומר בסעודה דבר מה - רעיון תורני או סיפור אישי כלשהו. באחת השבתות סיפר אחד האורחים סיפור הממחיש כמה חשובה הארת הפנים אל הזולת, כמאמר חכמינו "הווי מקדים בשלום כל אדם". "הסיפור כמדומני אירע עם אחד מבני משפחתו של האורח, שהיה שוחט שנהג לנסוע במשלחות שחיטת בקר מישראל לאורוגוואי שבדרום אמריקה. לצורך העניין נכנה אותו: הרב משה. חברת השוחטים נהגו עם בוקר לצאת מבית המלון יחד כדי לשחוט בבית המטבחיים, ושבו בערב אל המלון בסיום מלאכתם. ערב אחד, כשחזרו לבית המלון, עצר אותם השוער בפתח המלון ושאל: היכן הרב משה? הם הביטו זה בזה ואכן הבחינו שהוא איננו איתם. הם התפלאו מאוד, ומיהרו לחזור לבית המטבחיים לבדוק מה אירע עמו אך לא מצאו אותו.

"בינתיים, עובדי בית המטבחיים ששהו במקום שמעו קולות הכאה ודפיקות מכיוון המקפאי הענק. הם מיהרו לפתוח אותו, ולתדהמתם מצאו בו את הרב משה כשהוא על סף עילפון ונושם בקושי רב. התברר שלקראת סוף יום העבודה הוא נכנס אל המקפאי, אך בשל תקלה מצערת במנגנון הנעילה לא הצליח לפתוח את דלתו. אלמלא היו שבים לחפש אותו, היה ללא ספק קופא למוות במקפאי, לא עלינו.

"השוחטים שבו למלון מלאי שמחה על גודל הנס, ובבואם הודו לשוער על שבזכות ערנותו ניצל חברם ממוות בטוח. עם זאת, הסתקרנו לדעת כיצד הבחין בחסרונו, והלא מאות אורחים נכנסים ויוצאים מהמלון, ואפילו הם עצמם לא שמו לב להעדרו. הם הפנו את השאלה אל השוער וזה ענה: "כל האורחים הנכנסים ויוצאים מהמלון אינם מזכים אותי אפילו במבט, ואילו הרב משה בכל פעם שנכנס ויוצא מברך אותי לשלום במאור פנים. אין פלא שאני זוכר אותו. חיכיתי שיגיע ויברך אותי לשלום, וכשלא הגיע הדבר עורר את פליאתי ולכן שאלתי אודותיו..."

"עתה פנו השוחטים אל הרב משה ושאלוהו מהיכן למד להקפיד כל כך על מנהג נאה זה - דבר שהציל את חייו - והוא השיב כי בצעירותו גדל בברוקלין, והיה רואה את הרבי צועד מדי יום מביתו בדרכו לבית המדרש המפורסם '770', ותוך כדי הילוכו מברך לשלום כל אחד ומאיר לו פנים, הן ילדים יהודיים שפגש בדרכו והן אנשים שונים - כולל גויים - כמו שוטרי התנועה, עובדי עירייה מקומיים ועוד.

"הנהגה מיוחדת זו נחקקה בי והפכה להרגל אצלי כלפי כל אדם כאשר הוא, סיים הרב משה את סיפורו האישי לחבריו.

"כאמור", ממשיך הרב נמדר, "את כל הסיפור שמעתי על שולחני בביתנו. ראיתי בדברים השגחה פרטית מופלאה שסיפור כה מיוחד על הרבי ותוצאותיו הפלאיות עשה את דרכו אלי, וחשתי כי יש בדברים הללו מסר שבבילי. התחלתי להקפיד גם אני להקדים שלום לכל אדם, יהודי ולהבדיל אינו יהודי.

נשמה יהודית מתעוררת

בשנים האחרונות, עם גלי ההגירה המוסלמית, האנטישמיות בשבדיה הפכה לאלימה ומסוכנת. לפי דו"ח המועצה הלאומית השבדית למניעת פשיעה, אירעו במהלך השנה שעברה לא פחות מ-280 פשעי שנאה אנטישמיים. גם קהילת יהודי גטבורג ידעה הצקות. "למרות זאת", מחדד הרב נמדר, "אני ובניי מסתובבים פה בלבוש חסידי מלא, ורק לעיתים רחוקות מאוד סבלתי מהצקות והערות אנטישמיות. אני חש די בטוח פה".

"בכלל" - אומרים הזוג נמדר - "איננו רוצים להדגיש את האנטישמיות, אנחנו לא עושים מזה עניין בחינוך הדור הצעיר ובקרב כלל יהודי העיר והמדינה הנתונים להשפעתנו. איננו רוצים להחזיר לראשם שהיהדות היא נרדפת. בדיוק להפך: אנחנו מלמדים ומקרינים להם שיהדות זה דבר שמח. תענוג ללמוד תורה, תענוג לקיים מצוות - זה הכיוון הנכון".

ובמדינה בה יהודים עדיין מסתירים את זהותם ושיעור נישואי התערובת מבהיל, כל נשמה יהודית שנקשרת אל מורשת אבותיה היא הצלה של ממש. אמנים על תורתם של רועי החסידות,

משפחת נמדר רואה בכל יהודי באשר הוא יהלום יקר ערך, שגם אם הוא זקוק לניקוי וליטוש - ההסתכלות עליו שונה לחלוטין.

"היה לנו מקרה", מספר הרב נמדר, "ביהודי שהתארח לסעודת שבת בביתנו ואמר לנו בצער: 'חטאתי חטא כבד, ואני זקוק למחילה ותיקון'. מה אירע? ובכן, מדובר בישראלי המתגורר בעירנו, ומסיכה מסוימת נזקק לניתוח ועבר הרדמה. לאחר שהתעורר מהניתוח רצו הרופאים לבדוק את מידת ערנותו באמצעות שאלות, ובין השאר שאלוהו על מוצאו. הלה שהיה מעורפל מעט התלבט בתשובתו, מאחר שלא רצה להדגיש את עובדת היותו יהודי מישראל, ולפיכך ענה שהוא מצרפת. הוא יודע מעט צרפתית, וכך הסביר שהוא צרפתי.

"כשהחלים בסופו של דבר ויצא מהמרכז הרפואי, הוא נזכר בתשובתו זו והדבר חרה לו מאוד. 'איך אני כיהודי יכול להתבייש במוצאי? יהודי אני וכוה אשאר! כבן לעם היהודי, אסור לי להתכחש לכך לעולם! אמר לעצמו. בצר לו, מה עשה? הלך וקעקע על ידו במקום בולט באותיות עבריות 'עם ישראל חי' - כך שלעולם לא יתכחש עוד ליהדותו... אבל לאחרונה כשהתחיל להתקרב יותר וללמוד הלכות מעשיות, גילה לתדהמתו שאסור ליהודי לקעקע בגופו כל כתובת שהיא. כמוכן הוא הצטער מאוד על שבמקום לתקן יצא מקלקל, ולכן התוודה בפנינו על כך באמרו שחטא חטא כבד..."

"ובכן, בלי קשר לשאלה מה עושים לפי ההלכה במקרה כזה, הסיפור כשלעצמו הדהים אותנו. זו הייתה המחשה מפעימה מאין כמותה לדברי חז"ל על הפסוק "כפלח הרימון רקתך" - "אפילו ריקנין שבך מלאים מצוות כרימון". אמנם הוא עשה טעות שיש לתקן אותה, אבל במקביל אי אפשר שלא להתרגש מהזיק היהודי שניצת בנשמתו. מה היה אומר הבעל שם טוב אומר על סיפור כזה! כמה אור היה מוצא בו! הדבר רק מלמד אותנו שאין להתייאש משום נשמה יהודית באשר היא, בכל יהודי ישנו הניצוץ שלא ייעלם לעולם, ועלינו רק להעיר אותו ולהאיר אותו ולגרום לכך שיהפוך להיות שלהבת העולה מאליה בדרך אל בית ה'". ■

אוכלים אמונה. משלוח אווירי של מצות שמורות ליהודי שבדיה

"זה בהחלט סיפור שמיימי. כמה סיכויים ישנם שמבין מיליוני תושבי שבדיה, בדיוק זה האיש שיפקד באותה שעה על קציני המכס? זו ממש השגחה מוחשית מלמעלה!"

הרב ניסה נואשות להסביר כי אין מדובר במוצר מסחרי אלא בפריטי דת שהוא זקוק להם לחלוקה בקרב היהודים המקומיים, אך ללא הועיל. "הצעת שישוהו את המטען אצלם עד שאביא אישור להכניסו למדינה, אבל דבר לא עזר. הם עמדו להחרים הכל ולקנוס אותי. בדיוק אז, כמלאך משמיים, הגיע קצין שהיה נראה כמפקד. הוא בחן את המטען והסתכל עלי, ופתאום זיהינו זה את זה. היה זה לא אחר מאשר השכן שהתחלתי להקדים לו שלום שבועות אחדים קודם לכן. אמרתי לו: 'ידידי, אתה מכיר אותי ויודע את מעמדי כרב קהילה, קח את כל החנוכיות תחת השגחתך ואני אדאג לאישור להכנסתן למדינה'. בתגובה אמר לי המפקד: 'אין צורך, הכל בסדר', ואל השוטרים פנה ואמר: 'שחררו אותו ותנו לו ללכת'. הפקידים מחו: 'הרי מצאנו סחורה אסורה, למה נניח לו ללכת?' אבל הוא התעקש ואני שוחרתי לדרכי עם החנוכיות, שמח וטוב לב.

"זה בהחלט סיפור שמיימי. כמה סיכויים ישנם שמבין מיליוני תושבי שבדיה, בדיוק זה האיש שיפקד באותה שעה על קציני המכס? זו ממש השגחה מוחשית מלמעלה!"

שדר: תבנית; למד: למד; הסבר: הפך; הדבק: הזמן; קבע תבניות; פתח שעור; וגם את!

אל תנסה להיות בקונצרט

איתי אסמן

המחנות האלו יש את 'הקודש העליון' שמתכלל את כל האיזונים. כמו הרבה פסקאות ברב קוק, גם פסקה זו סולפה לחלוטין. ראשית יש לציין שהרב קוק לא דיבר על מחנות סוציולוגיים, אלא אידאולוגיים. לצורך העניין אם יש אדם במפלגת הימין שלא אוהב את ארץ ישראל, הוא לא במחנה הלאומיות. ואם יש אדם במפלגת השמאל שעושה מחאות אנרכיה ופוגע בזכויות אדם - הוא לא במחנה האנושיות. השייך למחנות ניכר לא רק בדיבוריו של האדם אלא בעיקר במעשיו. שנית, אף אדם בעולם לא יכול להיות שייך לקודש העליון, היחיד בעולם הזה שהוא אובייקטיבי זה הקב"ה, כל בני האדם הם סובייקטיביים ורואים את נקודת מבטם בלבד, הם שייכים למחנה מסוים בין אם ירצו ובין אם לא, אנחנו סובייקטים ששואפים לקודש העליון ומנסים ללכת על פי התורה ובדרכי ה', אבל אנחנו לא הקב"ה. חשוב שנהיה מודעים מצד אחד לרצון שלנו להיות קרובים לה' ומצד שני לזכור שאנחנו לא ה'. הניסיון 'להביט מלמעלה' לא בלבד שהוא מתנשא, הוא גם שקרי, כי אדם צריך להביע את עמדתו האוטנטית, והניסיון שלו להיות בקונצרט מוציא אותו מהחיבור לנפש ולנשמה שלו, הוא הופך להיות סוכן או"ם אנמי חסר דעה וחסר עמדה, לא נלחם בעד שום ערכי צדק אלא הופך להיות לפילוסוף שמשקיף על המציאות ומנתח אותה בצורה קרה. אין כאן נאורות אלא בריחה מהכרעה.

מה יביא את השלום והרוגע?

שיטת ה'להיות בקונצרט' מסתדרת עם כולם (כביכול) ובכל רע היא מוצאת נקודת אמת. אבל השיטה הזו מעולם לא יצרה תנועת תשובה. הרבה פעמים שואלים למה רוב החוזרים בתשובה הולכים למגזר החרדי ולא למגזר הדתי. לדעתי זו הסיבה, לחרדים לא אכפת לא להיות בקונצרט, הם אומרים שמה אמת ותורתו אמת גם אם יש מישהו שזה לא ימצא חן בעיניו, וגם אם יש מחנה בעם שחושב שזה לא נכון. אבל אצל חלק מהדתיים (לא כולם) יש גישה שאומרת לכל אחד איפה הוא צודק ואיפה נקודת האמת שלו. חברים, הייתי חילוני, לא חיפשתי שיגידו לי איפה אני צודק, החילונים יודעים הרבה יותר טוב ממכם איפה הם נמצאים ומה הם עברו, הם מחפשים אמת - לא קונצרט. לאמת יש כוח משחרר ומרפא, אנשים באינטואיציה שלהם מחפשים אמת ולא ליטופים. לכן בואו נתחיל לדבר דיבורי אמת עם החברים מהעבודה והלימודים ובמילואים, ותראו איך זה בסופו של דבר יבנה קונצרט אמיתי ויציב, וגם יביא את השלום.

אנחנו נמצאים בתקופה מורכבת במדינת ישראל, מאבק תרבותי על צביונה של המדינה, זה עטוף בקריאות נגד ובעד 'הרפורמה המשפטית', אבל מאחורי המסכה הזו יש קריאות נגד ההדתה והדרת נשים, חוק הגיוס, לימודי ליבה, שילוב נשים בסיירת מטכ"ל ועוד. בהדשות 12 פרסמו ש"כל תלמיד כיתה א' שני חובש כיפה (במגזר היהודי)". מה בדיוק מפחיד בנתון הזה? מה הבעיה עם כיפה ויראת שמיים? במקביל פורסמה מערכת שעות של כיתה ו' בהרצליה בה לומדים מדעים, ימאות, מתמטיקה ואנגלית. אבל לא לומדים היסטוריה, מולדת ותורה. המנהל מנסה להעניש את הממשלה אז הוא מגדל נערים חסרי זהות? אנשים מתגוננים ממפלצת שלא קיימת. דרושה במערכה הזו הסברה רחבת היקף, הפרכת השקרים ועצירת הקמפיין שמציג את היהדות כרעה. אבל מעטים האנשים שנכנסים למערכה הזו.

לדעתי הסיבות לדבר הזה הן תסמונת 'הדתי מחמד' והשעבוד המנטלי לאלטיה שכתבתי עליהן כאן, אבל יש עוד תודעה שמשתקת את הדתיים מלפעול: "אני רוצה להיות בקונצרט". קונצרט כהוונה 'הסכמה כללית', לאדם יש נטייה לא להיות מתוייג כאדם יוצא דופן ולכן הוא רוצה לפעול בהסכמה רחבה כדי שלא יעבירו עליו ביקורת. העמדה הזו נשמעת מאוד יפה, אבל למעשה היא הרסנית. הדבר מזכיר את האו"ם, שאף פעם לא נוקט עמדה (כביכול) ותמיד מבין את כולם - גם זה"ל צודק וגם הטרור הערבי צודק "שניהם במלחמת שחרור הארץ ולכן זה לגיטימי", אז פעם נגנה את זה"ל ופעם את החמאס. כך בדיוק נראים אנשי האו"ם. היה רב ליברלי שכתב "אני שייך לקבוצה השלישית,

הרואה בחשיבות עליונה בחתירה להסכמה, שהיא אפשרית, ומתנגדת לשיטת העמדות הקיצוניות" ורב ליברלי נוסף שכתב "הימין צודק והשמאל צודק ועומד אזרח פשוט שבסך הכל רוצה שהמדינה תמשיך ביחד". עמדת האו"ם נשמעת מאוד נאורה, עומד אדם מלמעלה ומשקיף על בני התמותה ומבין איך כולם צודקים, הוא נראה אובייקטיבי ולא שייך לאף מחנה. לאחרונה גם קמו כל מיני תנועות וארגונים שמדברים על "הטוב המשותף", שזו בעצם מכבסת מילים לניסיון של כולם לוותר על עמדות אמיתיות כדי ליצור קונצרט מזוייף. כדי להביא ראייה לשיטתם, דתיי האו"ם מרבים לצטט את הרב קוק באורות התחיה יח' "שלושה כוחות מתאבקים כעת במחנהנו - הקודש, האומה האנושיות". הרב כותב שם שצריך איוון בין שלושת הכוחות על ידי שכל מחנה יבין את החיסרון במחנה שלו ואת התועלת במחנה האחר, ומעל

להצטרפות לקבוצת ווטסאפ של טיפ יומי לקירוב
נא לשלוח הודעה ל-052-5665005

להצטרפות לצעירי ראשי יהודי?
חייגו: 054-3138066 אחיה

מכירים בעלות תשובה או בדרך? הפנו אותן
למדרשת שושנת אביב בתל אביב. יעל 050-818-8387

דרושה תרומה להפקת תפילת יום הכיפורים
כזכור ציפניג'לו
טדי 054-726-1502

רכזים חברתיים?
מרכז סיוור והדרכה ראשי'הודי
מזמין אתכם לסיוור בסמטאות נווה צדק בו ניפגש עם דמותו של הראי"ה קוק ונתחבר לשליחות המיוחדת של דורנו

מתאים מאוד כסיוור שליחות
אורך הסיוור בין שעה לשעתיים
ניתן לשלב עם הרצאה, פעילות שאלונים והתוודות

לפרטים: דקלה 052-605-5272
אוריה 055-939-0699

סיוור בעקבות הראי"ה
בסימן שליחות וקירוב לבבות

יש לך ראשי יהודי? היה שותף/ה! התרומות לראשי יהודי מוכרות לצרכי מס. הקישו בגוגל "ראשי יהודי היו שותפים" או בטלפון 052-566-5005

התוועדות

עם הרב יוסף יצחק ג'יקובסון

זהירות, קליפה לפניך

השאלה של הילד הצעיר הלהיטה דבקות אצל הרבי > מהו האויב הנסתר, ואיזה כלי מלחמה יכול להכריע אותו > התשובה של הרבי הריי"צ לחסיד ה'משכיל' אילפה אותו בינה > והכלל הגדול: לא להתרגל לחושך

רבנו נכנס לדביקות עצומה למשך זמן, וכשפקח את עיניו ענה: מטעם זה אומרים מיד לאחר "שמע ישראל" - "ברוך שם כבוד מלכותו לעולם ועד", בשביל לרדת כביכול מהמדרגה העליונה של ייחוד ה' אל המציאות התחתונה של מלכותו השוררת בעולם, שמחמתה יש מקום למציאות של נבראים בעלי ישות עצמאית כביכול ובעלי דעת ורגש, שיש לאלפס בינה ולכוונם לאהבת ה'. מי היה הילד הזה? הוא הוא שנודע לימים כצדיק הקדוש רבי ישראל מרוז'ין.

כך מוסברים בחסידות דברי חז"ל במשנה, ש"אנשי יריחו היו כורכין את שמע ולא מיחו בידם", כלומר שהיו תוכפים את אמירת שמע ל"ואהבת" ללא הפסק ביניהם, כי הם רצו לחבר בין אחדות ה' האינסופית למציאות האדם, כך שיעמוד בכל עת בתנועה נפשית של "ייחודא עילאה", ואז באמת האהבה היא מסוג אחר לגמרי. אך מאחר שלא כל מוחא סביל מדרגה עילאית שכזו, לכן אין הלכה כמותם.

יש לשון נפלא שכותב אדמו"ר ה'צמח צדק' בספרו 'דרך מצותיך': תיבת "אני" היא אותיות "אין", וזהו כל ענין החסידות - לעשות מאני אין, ומפרש ביידיש: "עס איז ניטא קיין איך", אין 'אני'.

פירושו של דבר: אני, המציאות שלי, אמיתית המציאות שלה היא "אין", כלומר שהיא חלק מהאין-סוף כביכול, ה"אני" של האדם הוא זרם והשתקפות של האור האלקי. ומדוע הוא נקרא "אין"? מסביר אדמו"ר הזקן, כי אין לו

יהודי מוטל ליצור ביניהם קשר, אלא ישנה רק מציאות אחת ויחידה, מציאות האלוקות, ואנחנו רק נדרשים לא לחצוץ ולא להפריע לנוכחותה בכל.

כך מפרש רבינו הזקן את ציווי התורה בפרשת אמור "ולא תחללו את שם קדשי": "תחללו" הוא מלשון חלל ומקום פנוי. אומרת לנו התורה: "ולא תחללו", אל תיצרו חלל בחייכם ובעולמכם, כאילו יש מקום פנוי משם ה'. "לית אתר פנוי מיניה", נאמר בזהר הקדוש. והכוונה היא שהקב"ה הוא לא איזו מציאות גדולה וחזקה אלא הוא המציאות, וכל הנמצאים בשמים ובארץ ומה שביניהם לא נמצאו אלא מאמיתת הימצאו, כדברי הרמב"ם בתחילת הלכות יסודי התורה.

מסופר על אישה אלמנה שבאה עם שני בניה לקבל ברכה מאדמו"ר הזקן בזמן שביקר בעיר מסוימת באחד ממסעותיו. רבינו היה בעגלה, והאישה העלתה את בניה עליה. הילד הראשון, אברהם שמו, קיבל ברכה מהרבי וירד מהעגלה. אך אחיו הצעיר, ישראל, לא הסתפק בברכה, וניצל את ההזדמנות לשאול את אדמו"ר הזקן שאלה שהציקה לו: אחרי שאומרים "שמע ישראל... ה' אחד", תכף ממשיכים ואומרים "ואהבת את ה' אלוקיך". והרי "אחד" משמעותו שהוא לבדו הוא ואין זולתו, "אין עוד מלבדו", והיינו שאין עוד כל מציאות אמיתית בעולם, כיצד זה אפוא מצויים אנו מיד על אהבת ה', כאילו אנו מציאות בפני עצמנו וצריכים אנו לעורר בנו אהבה כלפי הקב"ה שהוא כביכול זולתנו? הרי כדי לאהוב דבר זולתי אני צריך להיות מציאות בפני עצמי!

מעשה ביהודי שנכנס ל'ייחודות' אל הרבי זי"ע, ובמהלכה התרגש מאוד מגודל המעמד הרוחני לו זכה ושאל את הרבי אם יוכל לקבל את תמונתו כדי שימשיך להיות קשור ומאוחד עם דמות דיוקנו.

אמר לו הרבי: "אני לומד חסידות; למד גם אתה חסידות וכך נהיה מאוחדים!"

מה לומדים בחסידות? בחסידות, למשל, מתחדשת הבנה אחרת בפסוק במלאכי, "כי אני ה' לא שניתי ואתם בני יעקב לא כליתם". בפשט, הדברים נאמרים בניחותא, אבל אדמו"ר הזקן מפרש את הפסוק בלשון תמיהה, כשאלה עצומה: הרי הנשמה של כל יהודי חשה ומרגישה בתוך תוכה את ייחוד ה', כיצד הוא ראשון ואחרון ומבלעדיו אין אלוקים - "אני ה' לא שניתי", ואם כן כיצד ייתכן ש"אתם בני יעקב לא כליתם"? איך נפשכם טרם כלתה בצימאון והשתוקקות לדבקות בה?

האמת היא שישנה בעיה כשמדברים על הקב"ה. למה כוונתי? הבעיה היא שהקב"ה הופך להיות כביכול עוד צד במציאות החיים שלנו. זאת אומרת, יש לי בית, עבודה, משפחה, וגם יש הקב"ה בתמונה. כאילו זהו רק עוד פן בחיים המורכבים שלי, ואני נדרש לחבר בין צד זה לצד אחר. אבל זהו היפך האמת לגמרי: הלא ה' הוא הכל. הוא מקור החיים, הוא יוצר הכל, הוא עומד מאחורי ובתוך כל פרט שאני רואה לנגד עיניי, והוא גם שורה במחשבה זו החולפת במוחי ברגע זה ממש!

אם כן, אין כאן שני צדדים במציאות שעל

מציאות מוגדרת, מוגבלת וסופית שאפשר לתפוס, ולכן אנו קוראים לזה "איץ".

דבר זה רצה אדמו"ר הזקן להכניס בתוך כל מציאות האדם, בנפשו, בשכלו ובמדותיו. כידוע, שיטת חסידות חב"ד שנוסדה על ידי אדמו"ר הזקן בשנת תקל"ב, עוד בהיותו בחצר רבו המגיד ממזריטש, היא לכאורה שכלית באופייה, ולכן חבריו של רבינו כינו אותו "דער ליטוואק" – הליטאי, הן בשל מוצאו הן בשל שיטתו. אפשר לראות זאת בשולחן ערוך שלו, וגם בספרי החסידות שלו. כל מעיין יזהה על נקלה כיצד יצר לו רבנו דרך אחרת. הוא נטל את תורת הבעל שם טוב ורבו המגיד ובנה מהן מערכת שיטתית, נפשית ורעיונית, ולא אמר די בתורות קצרות ואמרים מעוררי לב.

זכורני כי בהיותי תלמיד בישיבה היה הרב יואל כהן ע"ה מתוועד עמנו רבות על נקודה זו. "אל תחשבו", היה אומר, "שחסידות חב"ד עניינה שכל והשכלה". כשלומדים את מאמריו של אדמו"ר הזקן ב'לקוטי תורה' ו'תורה אור', ואף בסדרת הספרים הגדולה 'מאמרי אדמו"ר הזקן', מוצאים אנו שההבדל בין רבנו לחבריו תלמידי הרב המגיד לא היה הבדל בין שכל לרגש כלל. מאמרו נאמר אמנם ב'אותיות' שכליות של הבנה והסברה, אבל האור האלוקי הזורח בהם, והשאיפה והתשוקה שאין לה מילים היוצאת מלבו הטהור של רבנו, מהווים רגש אדיר של כיסופים לה'.

שיטתו של אדמו"ר הזקן לא באה לבטל את הרגש חלילה. אדרבה ואדרבה! בעל התניא רצה שהרגש יהיה דבר קבוע ופנימי, שיחדור בכל כוחות האדם וגם בכוחות נפשו הבהמית והגוף. ובגלל זה רצה להלביש הכל בחכמה, בינה ודעת, כדי שהאדם יוכל להפנים בצורה פנימית ואותנטית את יסודות תורת הבעל שם טוב ש"איץ עוד מלבדו".

רבנו עמל על כך ששיטת אחדות ה' שייסד הבעל שם טוב, אשר "אני ה' לא שיניתי" ממש, וכמו שהיה קודם הבריאה כך גם לאחר הבריאה ללא כל שינוי, תהפוך להיות מופנמת בתוך שכל האדם, שגם הוא יכול את אמתת אחדות ה', כדי שהאדם יוכל 'לחיות' עם זה בעובדין דחול של כל יום ויום.

רבנו רצה שהאור האין סופי שגילה הבעל שם טוב בעולם לא יישאר בממד רוחני, ויורגש רק אצל הנשמה הקדושה בעת דביקותה והתגלותה – דבר הסותר כביכול את החלק השכלי והבהמי

של האדם; אלא שחכמת האדם, בינתו ודעתו, יהיו כלי וצינור שעל ידם יוכל להכיר באמת לאמתה ש"איץ עוד מלבדו".

חבריו של אדמו"ר הזקן היו קדושי עליון, ואמרות החסידות שנבעו מפייהם פילחו את ליבת הנפש האלוקית של שומעיהם כפצצה גרעינית. אך אדמו"ר הזקן לא הסתפק בכך, כי עבודתו היתה להכליל גם את דעת האדם וכוחות נפשו הבהמית, שגם הם יהיו חלק ממעגל זה של הכרה באמתתו יתברך.

שמעתי מהחסיד ר' ישראל גורדון ז"ל, שבתקופת מלחמת העולם השנייה התקיימה פעם אחת התוועדות במחיצת הרבי הריי"צ, ובה נכח יהודי מסוים שגודע כלמדן ועסקן

ציבורי, אך פחות עסק בהפנמת תורת החסידות אל לבו ועבודתו. במעמד זה אמר האיש לרבי אשר אביו, אדמו"ר הרש"ב, לא אהב את האומה הגרמנית. ועוד בימי מלחמת העולם הראשונה, כשפלו הגרמנים לרוסיה, אמר כי אין הוא רוצה להיות תחת ממשלתו של הקיסר וילהלם אף לרגע, ובשל כך ברח מליובאוויטש לרוסטוב ושם מנחתו כבוד. (יתכן שהלה ביקש בהתוועדות לגרום לכך שהרבי יפעל פעולת קודש רוחנית נגד הגרמנים ימ"ש).

מה אתם חושבים, כיצד הגיב הרבי הריי"צ לאותו אדם?

הרבי ענה לו חדות: "מה שאבי לא אהב, זהו

חינוך תואר + תעודה ב' מיוחד שבילן

הצטרפי לאחת מהתוכניות הייחודיות בתואר הראשון בחוג לחינוך מיוחד במכללת הרצוג

קשיים רגשיים-התנהגותיים

לקויות לימודיות מורכבות

הוראה מותאמת בעברית ובחשבון

מספר המקומות בכל תוכנית מוגבל

למסיימות, תינתן תעודת הסמכה בנוסף לתעודת תואר ראשון הוראה מותאמת בעברית ובחשבון לגילאי 6-21

חוגי הלימוד הנוספים בתואר הראשון B.Ed. והסבת אקדמיים להוראה:

חינוך מיוחד | לשון עברית | אנגלית (חד חוגי) | ספרות | גיאוגרפיה | אזרחות | תושב"ע | מתמטיקה (חד חוגי) | מדעי המחשב | מדעי הטבע | היסטוריה | לימודי אי"י | תקשורת | תנ"ך | מחשבת ישראל

מלגות שכ"ל ומלגות קיום בסך 32,000 ש"ח*

הרצוג. לדעת. לחנך.

לפרטים: 074-7214487 או היכנסו לאתר המכללה: herzog.ac.il

*ע"פ נתאי הזכאות

'משכיל' שאינו מתפלל ועוסק ב'עבודה'!
מי שלומד את שיחותיו העמוקות והמרתקות של הרבי הריי"צ, רואה כיצד הוא מדבר רבות בשלילת מי שלומד ומרבה בחכמת החסידות אך אינו מתייגע להביא לכך שהדברים ישפיעו על נפשו, כך שיהיה 'עובד' ולא 'משכיל' גרידא. יהודי יכול ללמוד הרבה חסידות בבית המדרש ולטבול בים החכמה, אבל כשהוא מגיע לביתו ומישהו מבני המשפחה מפר את שלוותו, כל החסידות נשכחת חלילה. בשיחות אלו רואים אל נכון כיצד השכל של התורה החב"דית משמש רק כלי וצינור על מנת לפעול על לב האדם, שיכיר ויפנים בכל נימי נפשו את אחדות ה' הפשוטה.

בין כלי המלחמה שהיו בעבר ישנה החרב, ולעומתה עומדים החץ והקשת. החרב נועדה להכות באויב העומד בקרבת מקום, ואילו החץ הנורה על ידי הקשת מסוגל להגיע גם אל אויב הניצב במרחקים.

בשיחת מיום ל"ג בעומר תשי"א הסביר הרבי זי"ע את הטעם הפנימי למנהג ישראל לצאת בל"ג בעומר ולירות בחץ וקשת. וכך ביאר: ישנם שני סוגי אויבים פנימיים שאנו נאלצים להתמודד עמם: קרובים ורחוקים, מוכרים ונסתרים. באמצעות החרב ביכולתנו להתמודד עם האויב המוכר והמובהק. אלו האתגרים הרוחניים העומדים לפתחנו, שאנו מזהים על נקלה שאינם אלא מצד הקליפה המאיימת להפילנו, ואנו שולפים את חרבנו להכותה; אך כדי להתמודד עם אויב בלתי-נראה, מול הבעיות העמוקות והפנימיות יותר שלנו, אנו זקוקים לכלי נשק עוצמתי יותר - חץ וקשת.

לתכלית זו באה לעולם תורת החסידות ופנימיות התורה, היא החץ וקשת שלנו. כשיורים חץ מקשת, משולבים כאן שני הפכים: מצד אחד מקרבים תחילה את יתר הקשת אל הלב, ומאידך החץ נורה למרחק רב. וכך ברוחניות: תורת החסידות מצליחה לחדור אל מעמקי לבנו, ובכוח התנופה המגיעה משם היא מצליחה להגיע למרחק רב.

לימוד הנגלה ועיון ההלכה, שהוא יסוד היסודות של היהדות, נמשל לחרב, כיון שבמקצוע זה למדים אנו להתמודד עם הדברים הצפים על פני השטח כפשוטם - מה מותר ומה אסור, מה עלינו לקרב ומה לדחות. לעומת זאת עס חץ וקשת - בלימוד פנימיות התורה - אנו מתמודדים מול מכשולים עדינים יותר. מול המבוכות והאתגרים בעמקי נפש האדם, תעלומות המידות והרגשות הפנימיים של האדם בהכרה וגם בתת-ההכרה, תהיות האדם המלא שאלות כרימון בעניין תכלית החיים, שאלת הסבל בעולם ומשמעות הבריאה כולה - בתחומים אלה ה'חרב' אינה מטפלת כל כך, לימוד הנגלה אינו מספיק מענה הולם. רק החץ הנורה מלבנו, היא פנימיות התורה, תורת החסידות היורדת חדרי בטן והחושפת

את הרבדים הנסתרים במציאות, היא היא שמשוגלת להכניע את הלבטים והספקות.

בספרי הקבלה והחסידות יש מילה שמוזכרת לעתים תכופות: "קליפה". גם בספר התניא מוזכר מושג הקליפה פעמים רבות.

מהי משמעות הדברים?

קליפה מייצגת דבר-מה שכל מציאותו מיוסדת על כסוי, על הצגה. אם הוא יפסיק לכסות ולהעלים מה שבתוכו, הוא לא קיים.

אם כן, הדרך להתמודד עם הקליפות היא בכך שמגלים את המציאות האמיתית.

למשל: בעולם שאנו חיים בו, תעשיית הצרכנות בנויה על פרסום. כ כ ל שמציגים את המוצר באופן מרשים יותר, כך תגדל כמות המכירות. מיליארדי דולרים מושקעים על מנת להציג את המוצרים בצורה כה מפתה, עד שכביכול השרד העובר לציבור הרחב הוא כי אדם שטרם רכש מוצר פלוני - אינו אדם, חייו אינם חיים. רק אם ירכוש במיטב כספו את המוצר החדשני המדובר, או-אז יהיו חייו מלאי משמעות, אושר ושמחה... זהו הכוח של קליפה חיצונית.

מהי הסיבה לכך שפעמים כה רבות אנשים נופלים בפח ואממינים להבלים הללו? כי אנו הולכים שבי אחרי החיצוניות. המעטפת המכסה היא בעלת כוח אדיר מאין כמוהו. גם במצב שהתוכן - הפרי - עצמו רקוב, יש בכוח האריזה הנאה, הקליפה, לשכנע את הלקוח הפוטנציאלי. זה כוחה של הקליפה להעלים את האמת.

מה זה אומר לנו?

כשאנו מבינים שכך ברא הקב"ה את עולמו ובוה עיקר ההתמודדות שלנו, הרי שביחס לכל מחשבה ורגש, דיבור ומעשה - אנו מסוגלים לשאול את עצמנו: מאין דבר זה נובע? האם זהו משהו אמיתי, או רק כ"י ס ו י מגרה למשהו חלול וחסר משמעות? לאן הדבר הזה יוביל אותי? האם הוא יתרום לחיי משמעות? האם הוא לרצוני הפנימי? האם צעקת הקליפה היא אותנטית, או שהיא מכסה ומעלימה בצעקתה על האמת?

ברור שהתאווה וההתמכרות לא רוצות לתת מקום לחישובים אלו. כל מטרותן היא 'כאן ועכשיו'. אבל למה? למה לא להמתין כמה רגעים? אולי כדאי להתבונן במושא התאווה, אולי להתייעץ עם ידידים מהי הדרך הטובה ביותר לנקוט בה בעניין זה? לא ולא, היצר הרע לא רוצה את זה. ומדוע? כי הקליפה מהותה ויסודה שקר, וכל כוחה הוא ביצירת האשליה המכסה על האמת. היא לא רוצה שהאדם יתיישב מול עצמו ויחשוב על הדברים. היא רק רוצה שהוא יסתנור מהמעטפת החלקלקה והיפהפייה.

לעומת הקליפה, מהי קדושה?

קדושה היא אמת. "אמת ה' לעולם". מחשבה, דיבור או מעשה קדושים, אלה דברים מסוג שאנו יכולים להציג לעיני כל ולבחון במעבדה, והם עדיין יהיו אמיתיים. קדושה היא נצחית, והיא עומדת במבחני הזמן והמקום. היא אינה משתנה לפי מצבי רוח ומשאלות לב. היא אמיתית בפשטותה, כי היא חלק מהאמת לאמיתה של הקב"ה.

מעשה קדוש הוא מעשה שאפשר להסיר ממנו את כל הכיסויים והעטיפות, והוא עדיין יהיה מה שהוא. בקדושה הכל פתוח, אין מה להסתיר. תאווה קדושה לא נעלמת, גם אם

יכסו אותה בעפר ואפר, היא קיימת לעולם. ואילו תאווה של קליפה באה והולכת, הכל הונאה אחת גדולה.

חסידים מספרים שפעם אחת נערכה התוועדות בבית החסיד הנודע רבי הלל מפאריטש זצ"ל, ובמהלכה נגמר היין לאמירת 'לחיים'. רבי הלל ביקש מאחד החסידים שילך למחסן ויביא ממנו יין. החסיד פתח את דלת המחסן ופלט: "כל כך חשוך כאן, איני רואה דבר". "אל תדאג", אמר לו אחד הנוכחים, "המתן כמה רגעים ותכף תתרגל לחושך". "זה בדיוק מה שאני חושש ממנו!", ענה החסיד הפיקח.

בעל התולדות יעקב יוסף מביא מה ששמע מהבעל שם טוב בפירוש הפסוק "ואנכי הסתר אסתיר פני", בלשון כפול, שההסתר עצמו הוא בהסתר. החושך עצמו חשוך. כלומר, אנשים לא מודעים לכך שהם שרויים באפילה. אם אני מכיר בכך שהחושך הוא חושך, אני כבר קרוב אל האור. וזו הבעיה של הקליפה - כולה "רוח שטות" המכסה על האמת.

הרב עדין אבן-ישראל ז"ל כתב פעם שהניגון החב"די על המילים "כאן אָתָּה אֶל-מִסְתַּתֵּר" יש בו תנועה של שמחה והתרוממות. לכאורה זה מוזר, מהי השמחה במשפט זה? אלא עצם הידיעה שאני יודע שהקב"ה מוסתר כאן, גורמת לשמחה פנימית.

אדם המתאווה לחתיכת עוגה אף שהוא יודע שהיא תזיק לבריאותו, האם הוא רוצה את זה? כן, הוא רוצה את זה. אך האם הוא באמת רוצה את זה? אם הקליפה והאשליה היו מסתלקות, אם הוא היה רואה בעליל מה עוגה זו תעשה לגופו, האם הוא ישתוקק אליה? לא ולא. הוא יודע בתוך תוכו שהיא תגרום לו למצב נפשי וגופני רע. אך רובנו לא פועלים בדרך כלל מתוך האמת הזו, מהרצון האמיתי של האדם. ועל כך מלמדת אותנו תורת החסידות שאף אם איננו מתפטרים מהקליפה לגמרי, אנו מסוגלים להכיר בה. וכשמכירים את האמת, כבר לא מתמכרים לקליפה.

לחיים, לחיים ולברכה!

משחק תפקידים

בכלל להסביר.

"יש כמה פרושים למשפט הזה ונתמקד בשניים:

פרוש ראשון - שהאישה מפתחת את רצון בעלה לדברים החשובים בחייו - המשפחה, הילדים והקשר הזוגי. איתמר, יכול להיות את חייו בקריירה ותחביבים מבלי להבין שלהיות בעל דורש הקרבה שתייצר קירבה.

את צריכה להראות לו את הכיוון ולעזור לו לדיוק.

פרשנות נוספת היא שאיתמר סולל את הדרך ומנהיג את הבית ואת צריכה ללכת (עם הסכמות משותפות) בדרך הזו להוליך בה את הילדים ואת הבית גם כשהוא לא נמצא

"היא לא עושה את זה ואני יכול להוכיח" התפרץ איתמר

"אתה לא צריך להוכיח, היא לא נתנה הסכמות לדרך, ושם אתה נתקל בהתנגדות. כשהיא תסכים על הדרך, היא תמשיך את הדרך גם כשאתה לא נמצא וזה יאפשר לך להתפתח כגבר.

"אישה תהיה כלי מקבל נח לגבר" - המהות של האיש שהוא משפיע, הוא מביא את האורות לאשתו והאישה היא כלי לקבל את האורות האלה"

"היא לא רוצה ממני שום אורות, או שום דבר שאני מנסה להביא! אין לי למי לתת את האהבה שיש ביי" התפרץ שוב איתמר

"זה בהחלט חשוב. כשתהיה שמחה בקשר אתה תדע שאתה בכיוון הנכון, הפירבק ממנה יגדיל את הקרבה"

"את רצינית? אני צריכה להודות לך? זה התפקיד שלו בקשר. מתי הוא מודה לי על כל ההקרבה שלי? לא רק שהוא לא מודה לי על זה שאני מכוונית אותו, הוא רב איתי על זה" התעצבנה

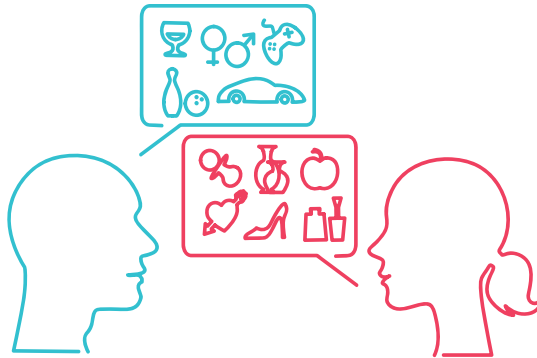
"בואו ננסה להבין שיש שונות בהסתכלות בין התפיסה הזכרית לנקבית, התפיסה הזכרית היא מעשית. אם האיש עושה דברים שלא מניבים פירות, לא מתקבלים בצורה חיובית ואין בהם תועלת, אז אין לו סיבה לעשות טוב, כשאת נותנת לו להרגיש שאת מאושרת כמה שעושה ומכירה טובה, זה יעודד אותו כי הרצון שלו בקשר הוא לשמח אותך, כאשר את מתייחסת אליו כמו ילד, את מסרסת את התפקיד שלו, את תמרור הכוונה לאן איתמר צריך ללכת, בגבורתך כאישה, את חוצצת בין העיקר לטפל בקשר הבית ומעודדת את איתמר להשפיע ולהזרים כוחות לתוך המערכת הזוגית בהתאם למבנה שאת מייצרת עבורו, חשוב שתעודדי אותו להשפיע מכוחותיו ותראי לו שזה חשוב לך, ותקבלי באהבה, אם נזכור שאנחנו שווים בזכויות אבל שונים בתפקידים אז הסיכוי שלנו להצליח הוא הרבה יותר גדול, כשאין הגדרות ברורות לכל אחד, אז בונים את עולם זוגי בתוך כאוס שמייצר התנגשויות ולא מאפשר בנייה של הקשר הזוגי והבית.

הוא מחזר אחרי הצלע החסרה ובמובן הרוחני הוא מחפש את מה שחסר בו אצל אשתו, לאחר הנישואין, הגבר מרגיש שנמצאה האבדה והוא לא צריך לחפש יותר, והאישה צריכה להרגיש את החיפוש הזה כי היא מרגישה בטבעה נפרדת ממנו, מאחר ואשתך מרגישה שיש לה גבר שמתנהג כמו ילד, היא לא מרגישה את התוקף שלה כאישה בתוך המערכת הזוגית שלכם. היא צריכה להרגיש שאתה מחזר אחריה, אוהב ומעריך אותה"

"אני לא עושה את זה? בשביל מי אני עובד? למה בחרתי בה? אני אוהב אותך, למה כל הזמן אני צריך להראות לך את זה?" פנה ושאל את דליה

"אתה עושה את זה כשיש לך אינטרס. אני לא מרגישה את זה ביום יום" ענתה

"תנועת השפעה היא תנועת נתינה מלאה בלי רצון בתמורה, רק מתוך צורך לתת, כשאתה מצפה

לקבל בתמורה, זה כבר לא נתינה אמיתית אלא נתינה לצורך קבלה וזו כבר לא השפעה"

"או אלו התפקידים שלנו? אני צריך לתת והיא לוקחת? איפה השוויון שאמרת? אני הפראייר והיא נהנית מהקשר" התרעם איתמר.

"התפקיד של האישה בקשר הזוגי הוא אפילו קשה יותר מהתפקיד של הגבר ונחזור לציטוטי חזיל:

"אשה עוז כנגדו" - היא עומדת כנגדו, כשאנו רואה ומראה לו את הדרך הנכונה, האישה לא נגדו יש לה אחריות לכון ולפתח את האיש שלה ואת כל התא המשפחתי.

"לא נשמע קשה" אמר איתמר

אתן דוגמא: כשאתה משקיע בחינוך ילדים, מתווה דרך הנכונה והם לא רוצים, זו עבודה קלה?" שאלתי

"דליה חייבת למצוא כוחות על לעמוד מול כל ההתנגדויות שלך, מול חוסר האמון שהיא רואה בצורה יותר מדויקת את הכיוון שאליו אתה צריך לכוון את הכוחות שלך וזה קשה יותר מלכוון ילדים. כי הילדים שלכם תחת חסותכם.

"איזו היא אישה כשרה שעושה רצון בעלה" -

"אני שונאת את המשפט הזה, מה אני שפוטה שלו?" התרעמה דליה וקטעה אותי לפני שהתחלתי

"כלום לא מספק אותה, היא כל הזמן ממורמרת, אני עושה כל מה שהיא אומרת! והיא עוד אומרת לי שאני לא מספיק גבר, את יודעת מה? היא צודקת, אולי אני באמת לא מספיק גבר" התלונן איתמר

"אני לא מאמינה שאני שומעת את זה. תעשה דברים שגבר אמור לעשות לאישה שלו, תחזר אחריי, תיקח את ההנהגה של הבית, אני עושה דברים במקומו כמו להרים דברים כבדים או עושה דברים שגבר אמור לעשות" התעצבנה דליה

"מי אמר שאני צריך לחזר ולקבוע לנו בילוים ולמצוא רעינות? למה אני צריך להנהיג את הבית? למה זה לא יכול להיות פעם אני ופעם היא? איפה השוויון?" התעצבן איתמר

"שוויון הוא דבר חשוב, אבל צריך לשים לב שהרצון לשוויון לא מטשטש את ההבדל בין גברים לנשים כי אז יש משברים בקשר הזוגי, כדי לעשות סדר בתפקידים, צריך להתבונן במאמרי חז"ל ולהבין את המבנה והחוקיות ותכונות הנפש של האיש והאישה.

אמרו חז"ל:

"ואוהבה כגופו" - גבר, כשאתו סובלת, צריך להרגיש כאילו הוא סובל.

"ומכבדה יותר מגופו" - צריך לכבד את אשתו יותר מעצמו, לשים אותה תמיד בקדימות בהחלטות בבית כי היא עיקר הבית. איתמר, אם אתה חושב שהעניינים שלך קודמים לדליה והיא מצטרפת לחייך או תפקידה למלא את צרכיך, אז זו טעות יסודית בתפיסה שלך.

"גבר דרכו לכבוש" - כיבוש היא סלילת דרך חדשה. חזון. גבר לא יכול להיות ספונטני, חשוב שתהיה לו דרך עם מסלול התפתחות מתוכננת. כשאין לך דרך ואת המנהיג של הבית, אז לדליה קשה להתמסר אליך.

נניח ואתם רוצים לקנות דירה, לא תוציא את הכסף על דברים שאתה אוהב ולא רלוונטים ליעד שלכם. הדרך מהווה עוגן. כשטוטים מהדרך, יודעים לחזור אליה ולא הולכים לאיבוד, השכל שלנו יציב והרגש לא, לכן צריך לכבוש את הדרך על פי השכל, גבר מלשון מתגבר על תאוות, מכשולים וחשקים, הגבר הופך להיות משפיע.

אתה יודע מה המדרד הכי גדול שלך להבין אם עברת תהליך של התבגרות או או שאתה עדיין תקוע בילדות?"

"מה?" שאל

"אם אתה מקבל את הערך שלך מבחוץ ולא מתוך עצמך, זה אומר שעדיין לא התפתחת נפשית, יש גם הורים שצריכים שהילדים שלהם יחזקו אותם שהם הורים טובים, מה שמעוות ומנוגד לקשר של הורים וילדים."

"לא הבנתי למה אני צריך לחזר אחרי דליה והיא לא יכולה לחזר אחריי? אני אוהב שמחזרים אחריי, כל אחד גבר או אישה אוהבים להרגיש מחוזרים" שאל

"גבר דרכו לחזור" - הגבר מחזר אחרי אברתו,

האם יש ערך עצמי בספורט ובבניית הגוף? מותר להתלהב מזה?

מרן הרב קוק זצ"ל כתב על מעלתם של צעירי ישראל שעוסקים בהתעמלות ובונים את הקומה הגופנית לצורך הפיתוח של האומה הישראלית, והוסיף שהיא אף מרוממת את הצדיקים. הדברים יצרו פולמוס ארוך, והרב חרל"פ תלמידו הגדול כתב קונטרס המבאר את דבריו ומקורותיו.

יחד עם זאת הדברים נאמרו במבט רחב וכולל, שכן בהדרכה פרטית עלינו לשמור על המינונים הנכונים בין המרכיבים השונים. פשוט לכל אדם שעליו להסתפר ולא ללכת עם שערות לא מטופחות, אלא שהוא משקיע בזה זמן קצר אחת לתקופה, ואין הדבר אמור להטריד אותו בשאר השעות שבהן אינו מסתפר. האם זה אומר שתספורת איננה דבר חשוב? לא, אלא שצריך להכיר במשקל שלה לעומת חלקים אחרים בחיי האדם. וכך ההתעמלות, שהיא חשובה הרבה יותר מתספורת, ובוודאי כשהיא דואגת לבריאות הגוף כולו, וזוהי דרגה מסוימת ממצוות פיקוח נפש שדוחה את כל המצוות כולן. אבל עדיין אנחנו צריכים לשמור על פרופורציה בין החלק החשוב הזה לבין חלקים עליונים ונשגבים יותר, כמו לימוד תורה ושמירת מצוות, שהם גורמים את ההתלהבות העמוקה והאמיתית ומאירים אור של נשמה בקרבנו.

"לך ה' הצדקה ולנו בושת הפנים", איזה מין מערכת יחסים זו?

ראשית צריך לזכור שזו אינה מערכת היחסים היחידה ואף לא המרובה וודאי לא העיקרית: ישראל נקראו בניס למקום, ואנו מזכירים בתפילה את הביטוי "אבינו" פעמים רבות בכל יום ואף מחדדים ואומרים: "אבינו אב הרחמן", זאת לצד משל הדוד והרעיה משיר השירים וביטויי אהבה רבים נוספים. אלא שבפסוק שהבאת מן הסליחות אנו מתייחסים להקשר של טיפול בחטאים שלנו. ואי אפשר להכחיש שאכן, יש לנו חלק כזה, ובחלק הזה בושת הפנים אינה חיסרון אלא מעלה גדולה. מי שעומד בפני חטאיו ואינו מתבייש בהם, מוסיף חטא על פשע. דווקא הבשורה שגם בבושת פנינו מפני חטאינו ישנה צדקה מצידו יתברך שמו, היא בשורה נפלאה שמבטאת את אהבת האב והדוד.

יתר על כן, בפסוק הזה מתחדד שאמנם הוא יתברך שלם לגמרי בעוד אנו חסרים, אולם הוא מאיר לנו את אור שלמותו דווקא על ידי הנכונות שלנו להכיר בחסרונותינו ולהיות מוארים מאור שלמותו יתברך שמו אפילו כשאנו מוצאים את עצמנו מוגבלים וחוטאים, ואין לך מעלה גדולה מזו.

קרוב אליך

עלון שבועי לעבודת השם בדרך החסידות

ת.ד. 52589 רמת גן < העלון טעון גניזה • karovel.co.il
לתגובות ויצירת קשר qarov.elecha@gmail.com קרוב אליך • לפרסום: 052-4061065

בואו לגור קרוב אל הערכים שלכם! ביישוב התורני נריה

נאות נריה - הוא פרויקט איכותי הממוקם ביישוב התורני נריה. בנייה תמצאו כל מה שאתם צריכים: מוסדות חינוך מצוינים, מרפאה, בתי כנסת, סופר, מסלולי טיול ואווירה קהילתית ייחודית שהופכת אותן למקום האידיאלי למשפחה התורנית. בואו לחיות כמו שאתם מאמינים.

- אולפנת נריה
- תלמוד תורה
- מקווה
- נוף ירוק ופארק
- בית מדרש
- סניף 'אריאל'

לפרטים חייגו: 076-599-6126

הריזהב

היתרונות של עיר קטנה בתוך יישוב תורני גדול, גם בראש השנה!

החל שיווק 'שלב ב'

נס"ד

TRILogy